

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่รวบรวมตามวิธีการที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 บทนำ ในส่วนของการออกแบบ การศึกษาวิจัยและระเบียบวิธีการวิจัย ผู้วิจัยได้จัดเตรียมข้อมูลเพื่อนำไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ณ สถาบันบริการคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ตอนใหญ่ ๆ คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแยกเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพว่าเป็นอาจารย์ในคณะใดสังกัดมหาวิทยาลัยอะไร มีความรู้เกี่ยวกับการพิจารณาหรือการคลังบ้างหรือไม่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้คือ การหาความถี่ ค่าร้อยละ ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับข้อความเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ซึ่งปรากฏในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 โดยคำถามในส่วนนี้มีทั้งสิ้น 60 ข้อ แต่ละข้อมีเกณฑ์การประเมินระหว่าง 1-5 คะแนน เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย จึงกำหนดช่วงคะแนนโดยแยกเป็นความเห็นเชิงบวกและเชิงลบ ดังนี้

ทางเลือก	ความเห็นเชิงบวก	ความเห็นเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ส่วนช่วงคะแนนเฉลี่ยของความเห็น กำหนดให้ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	ระดับความเห็นสำหรับความเห็นเชิงบวก
1.00 - 1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความเห็นด้านลบ คือควรปรับปรุงในส่วนที่นำเสนอ
1.51 - 2.50	ไม่เห็นด้วย หมายถึง มีความเห็นด้านลบ ควรปรับปรุงบางส่วนที่นำเสนอ
2.51 - 3.50	ไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่แสดงความเห็น
3.51 - 4.50	เห็นด้วย หมายถึง มีความเห็นด้านบวก คือเห็นว่าส่วนที่นำเสนออยู่ในเกณฑ์ใช้ได้
4.51 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความเห็นด้านบวก คือส่วนที่นำเสนอมีความเหมาะสมดีแล้ว

ตัวอย่าง เช่น คำถาม ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับข้อความต่อไปนี้

" การให้หักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้เป็นเงิน 13,000 บาท ต่อปี เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระภาษีได้อย่างเหมาะสม "

จัดเป็นคำถามเชิงบวก เนื่องจากเป็นการเสนอทัศนะเกี่ยวกับการดำเนินการด้านภาษีจากการศึกษาในส่วน เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 1 และ เสนอการดำเนินการด้านภาษีที่เป็นอยู่ในปัจจุบันดังนั้นการให้คะแนนกรณีนี้ผู้ตอบว่า

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	5
เห็นด้วย	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	4
ไม่แน่ใจ	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	3
ไม่เห็นด้วย	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	1

ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จะใช้เกณฑ์การแปลค่าดังกล่าวแล้ว ซึ่งจากตัวอย่างนี้จะแปลได้

ดังนี้

1.00 - 1.50	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง	มีความเห็นด้านลบ คือควรปรับปรุง เกี่ยวกับการให้หักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้
1.51 - 2.50	ไม่เห็นด้วย หมายถึง	มีความเห็นด้านลบ คือควรปรับปรุงบางส่วนของ การให้หักค่าลดหย่อนของผู้มีเงินได้
2.51 - 3.50	ไม่แน่ใจ หมายถึง	ไม่แสดงความเห็นไปในเชิงบวกหรือลบ เกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้
3.51 - 4.50	เห็นด้วย หมายถึง	มีความเห็นด้านบวก คือโดยทั่วไปแล้วการหักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้เป็นอัตรา 13,000 บาท อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

4.51 - 5.00 เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความเห็นในด้านบวก คือการหักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้ในอัตรา 13,000 บาท เป็นสิ่งที่เหมาะสมดีแล้ว

ช่วงคะแนน	ระดับความเห็นสำหรับความเห็นเชิงลบ
1.00 - 1.50 เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง มีความเห็นด้านลบ ควรปรับปรุงในส่วนที่นำเสนอ
1.51 - 2.50 เห็นด้วย	หมายถึง มีความเห็นด้านลบ ควรปรับปรุงบางส่วนที่นำเสนอ
2.51 - 3.50 ไม่แน่ใจ	หมายถึง ไม่แสดงความเห็น
3.51 - 4.50 ไม่เห็นด้วย	หมายถึง มีความเห็นด้านบวก คือส่วนที่นำเสนออยู่ในเกณฑ์ใช้ได้
4.51 - 5.00 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง มีความเห็นด้านบวก คือส่วนที่นำเสนอมีความเหมาะสมดีแล้ว

ตัวอย่างเช่น คำถาม ท่าน เห็นด้วยหรือไม่กับข้อความต่อไปนี้

"การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมามีอัตราสูงเกินไป"

คือเป็นคำถามเชิงลบ เนื่องจากเป็นการ เสนอทัศนะ เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานด้านภาษีบางประการที่มีผลต่อความเป็นธรรมหรือความสมัครใจในการ เสียภาษีที่ได้ศึกษาไว้ในส่วนของเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 1

การให้ค่าคะแนนที่มีผู้ตอบว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	1
	เห็นด้วย	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	2
	ไม่แน่ใจ	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	3
	ไม่เห็นด้วย	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	4
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	กำหนดค่าคะแนน เท่ากับ	5

ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จะใช้ เกณฑ์การแปลค่าดังกล่าวไว้แล้ว ซึ่งจากตัวอย่างนี้ก็จะแปลค่าได้ดังนี้

1.00 - 1.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง มีความเห็นด้านลบ คือควรปรับปรุงในส่วนของการหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมามีอัตราลดต่ำลง
1.51 - 2.50	เห็นด้วย	หมายถึง มีความเห็นด้านลบ คือควร ปรับปรุงบางส่วนของ การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมา

- 2.51 - 3.50 ไม่แน่ใจ หมายถึง ไม่แสดงความเห็นไปในเชิงบวกหรือลบ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา
- 3.51 - 4.50 ไม่เห็นด้วย หมายถึง มีความเห็นด้านบวก คือเห็นว่าการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาอัตราไม่สูงเกินไป และโดยทั่วไปอัตราการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้
- 4.51 - 5.00 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง มีความเห็นด้านบวก คือเห็นว่าการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาอัตราที่ไม่ได้สูงเกินไป แต่อยู่ในเกณฑ์อัตราที่เหมาะสมดีแล้ว

ในส่วนนี้จะได้นำเสนอความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ทั้งในภาพรวมและองค์ประกอบย่อยเกี่ยวกับ ฐานภาษี การหักค่าใช้จ่าย การหักค่าลดหย่อน อัตราภาษี และความเห็นเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่า T-TEST ช่วยในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และ 2 และเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้น เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 3 และ 4

ตอนที่ 3 เป็นการแสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ทั้งในส่วนของฐานภาษี การหักค่าใช้จ่าย การหักค่าลดหย่อน อัตราภาษี และการบริหารการจัดเก็บ โดยใช้เกณฑ์การประเมินเช่นเดียวกับตอนที่ 2 โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะและมหาวิทยาลัยที่สังกัด

คณะ/มหาวิทยาลัย	จำนวน	ร้อยละ
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	16	22
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	17	23
คณะ เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	24	32
คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	17	23
รวม	74	100

จากตารางที่ 5 อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือมีผู้ตอบทั้งสิ้น 24 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาได้แก่ อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งตอบมาเป็นจำนวนเท่ากันคือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ส่วนผู้ตอบน้อยที่สุดได้แก่ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือตอบมา 16 คน คิดเป็นร้อยละ 22

ตารางที่ 6 แสดงประวัติการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	5	7
ปริญญาโท	43	60
ปริญญาเอก	24	33
รวม	74	100

จากตารางที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มักมีการศึกษาชั้นสูงสุด สูงกว่าระดับปริญญาโท โดยปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้นเพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ปริญญาโท มีจำนวนทั้งสิ้น 43 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ปริญญาเอกมีจำนวนทั้งสิ้น 24 คน คิดเป็นร้อยละ 33 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 7 แสดงสาขาวิชาที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามคณะ

สาขาวิชาที่ศึกษา	รวม	ร้อยละ	คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี		คณะเศรษฐศาสตร์	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เศรษฐศาสตร์	37	53.6	6	8.7	31	44.9
2. การคลัง	1	1.4	-	-	1	1.4
3. สถิติ	16	23.2	12	17.4	4	5.8
4. บริหารธุรกิจ	10	14.5	9	13.0	1	1.4
5. อื่น ๆ	5	7.2	4	5.8	1	1.4

จากตารางที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.6) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์ ส่วนผู้จบด้านการคลังมีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 ส่วนผู้จบด้านสถิติ บริหารธุรกิจ มีจำนวน 16 คน และ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 และ 14.5 ตามลำดับ ส่วนผู้จบจากสาขาอื่น ๆ ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีรวมทั้งสิ้น 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

ตารางที่ 8 แสดงประสพการณ์เกี่ยวกับการศึกษา หรือการรับผิดชอบการสอนวิชาเกี่ยวกับการภาษีอากร

ประสพการณ์เกี่ยวกับการศึกษา/การสอนภาษีอากร	จำนวน	ร้อยละ
เคย	24	32
ไม่เคย	50	68
รวม	74	100

จากตารางที่ 8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับการศึกษาหรือการสอนวิชาภาษีอากร มีเพียง 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 32 เท่านั้นที่มีประสพการณ์ด้านนี้

ตารางที่ 9 แสดงประสพการณ์เกี่ยวกับการศึกษา หรือการรับผิดชอบการสอนวิชาเกี่ยวกับการคลัง

ประสพการณ์เกี่ยวกับการศึกษา/การสอนวิชาการคลัง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	17	23
ไม่เคย	57	77
รวม	74	100

จากตารางที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสพการณ์ด้านการศึกษาหรือการสอนวิชาการคลังมีเพียง 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 23 ส่วนผู้ที่ไม่เคยศึกษา หรือสอนวิชาการคลังมีมากถึง 57 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 77 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ มีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ 33 คน และ 41 คน ตามลำดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป โดยสาขาวิชาที่ศึกษาได้แก่ สาขาเศรษฐศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาได้แก่ สถิติ และบริหารธุรกิจ ตามลำดับ ข้อที่น่าสนใจก็คือ อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ด้านภาษีอากร และไม่เคยสอนเกี่ยวกับการคลัง

ตอนที่ 2 ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ในปัจจุบัน (สิ้นสุด ณ.วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2529)

ในส่วนนี้จะได้เสนอความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย
2. ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บ

1. ความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย

ในส่วนของความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยนี้ จะได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนอีกเช่นกัน โดยจะได้้นำเสนอความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามอย่างกว้างๆ ทัว ๆ ไปเกี่ยวกับสภาวะโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยในปัจจุบัน และส่วนต่อไปจะได้แก่การเสนอความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาพรวมและในรายละเอียด และการเปรียบเทียบความเห็นระหว่างกลุ่มเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1.1 ความเห็นเกี่ยวกับสภาวะโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยโดยทั่วไป

จากการสอบถามความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยในปัจจุบันว่าอยู่ในสภาวะใดนั้น สามารถแสดงผลการวิจัยได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย

ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมดี	7	9
ไม่แน่ใจ	19	26
ควรปรับปรุง	48	65
รวม	74	100

จากผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 65 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีความเห็นว่าควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และร้อยละ 9 เห็นว่าเหมาะสมดี ส่วนร้อยละ 26 มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

นั่นคือ ในปัจจุบันอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนการปรับปรุงนั้นควรปรับปรุงในส่วนใดเป็นสำคัญนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามก็ได้จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ควรปรับปรุงก่อนหลัง ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ปัจจัยที่ปรับปรุง	1 5 คะแนน		2 4 คะแนน		3 3 คะแนน		4 2 คะแนน		5 1 คะแนน		รวม คะแนนเต็ม 370 *
	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	
ฐานภาษี	24	120	15	60	1	3	4	8	3	3	194
อัตราภาษี	16	80	13	52	13	39	5	10	3	3	184
ค่าใช้จ่าย	14	70	10	40	14	42	5	10	1	1	163
การหักค่าลดหย่อน	11	55	12	48	7	21	11	22	7	7	153
การบริหารการจัดเก็บ	32	160	4	16	6	18	2	4	9	9	207

* คะแนนเต็ม คำนวณได้จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนให้ปัจจัยหนึ่งปัจจัยใดเป็นอันดับที่ 1 ทั้งหมดซึ่งจะได้จากค่าจำนวนประชากร คูณด้วย ค่าคะแนนสูงสุดคือ 5 นั่นคือ

$$74 \times 5 = 370$$

จากการวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนการบริหารการจัดเก็บ 207 คะแนน จากคะแนนเต็ม 370 คะแนน ซึ่งเป็นลำดับคะแนนสูงสุด ในปัจจัยที่กำหนดทั้งหมด 5 ตัว ลำดับต่อไปได้แก่ฐานภาษี ซึ่งได้ 194 คะแนน อัตราภาษีได้ 184 คะแนน การหักค่าใช้จ่าย 163 คะแนน และการหักค่าลดหย่อนได้ 153 คะแนน นั่นคือผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหากจะให้มีการปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้ว ควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุง การบริหารการจัดเก็บ เป็นลำดับแรก ตามด้วยฐานภาษี อัตราภาษี การหักค่าใช้จ่าย การหักค่าลดหย่อน ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย โดยเห็นว่าควรให้ความสำคัญแก่การปรับปรุงในส่วนของการบริหารการจัดเก็บ เป็นลำดับแรก ลำดับถัดไปได้แก่ ฐานภาษี อัตราภาษี การหักค่าใช้จ่าย การหักค่าลดหย่อน ตามลำดับ

1.2 ความเห็นและการเปรียบเทียบลักษณะของความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ในส่วนนี้จะได้เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ในภาพรวม และ เปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับความเห็นในส่วนโครงสร้างภาษีนี้ เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และ 3 ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 วิเคราะห์ความแตกต่างของความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคล-ธรรมดาของไทย

คณะ	N	\bar{X}	SD	T.VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	33	3.0643	0.271	1.57
เศรษฐศาสตร์	41	2.9570	0.309	

$$P = 0.122$$

ตารางที่ 12 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย โดยส่วนรวมพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.0643 ($\bar{x} = 3.0643$) จากคะแนนเต็ม 5 ที่อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ (โปรดพิจารณาเกณฑ์ในหน้า 100 - 103 ประกอบ) ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.9570 ($\bar{x} = 2.9570$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แสดงว่าความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางลบหรือบวก

เมื่อวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะพบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.57 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยในส่วนนี้ พบว่าความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในภาพรวมนั้น ไม่ชี้ชัดว่าเป็นไปในทางบวกหรือลบ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนการทดสอบสมมติฐานในส่วนนี้ จะได้เสนอความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มในรายละเอียดขององค์ประกอบของโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ในส่วนของ ฐานภาษี การหักค่าใช้จ่าย การหักค่าลดหย่อน และอัตราภาษี ต่อไป

1.2.1 ฐานภาษี

จากผลการวิจัยพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในภาพรวม อาจแสดงได้ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 วิเคราะห์ความแตกต่างของความเห็นของ อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษี

คณะ	N	\bar{X}	SD	T. VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	32	3.4356	0.523	2.21 *(P=0.030)
เศรษฐศาสตร์	41	3.1572	0.542	

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีโดยรวม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4356 ($\bar{x} = 3.4356$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ (ไปรติพิจารณากเกณฑ์ในหน้า 100-103 ประกอบ) แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยนี้ จะเห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยมีระดับค่อนข้างสูงแม้ว่าจะอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ อาจกล่าวได้ว่าความเห็นมีแนวโน้มเอียงไปในทางค่อนข้างเห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.1572 ($\bar{x} = 3.1572$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ แสดงว่าความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม อยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ ค่อนข้างไปในทาง เห็นด้วยกับฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย

เมื่อวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะพบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 2.21 ($P < 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีเงินได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ แม้ความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจะอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่ระดับของความไม่แน่ใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ เป็นการยืนยันสมมติฐานที่ 3.1

จากผลการวิจัยในส่วนนี้ แสดงให้เห็นถึงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในภาพรวมว่ามีแนวโน้มไปในทางเห็นด้วย คือ เห็นว่าฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยโดยทั่วไปอยู่ใน เกณฑ์เกือบใช้ได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนการทดสอบสมมติฐานในส่วนนี้ เพื่อให้ได้ภาพชัดเจนยิ่งขึ้นจะได้นำเสนอผลการวิจัยในรายละเอียดของฐานภาษีต่อไป โดยจะได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

- 1.2.1.1 ความเห็น เกี่ยวกับเงินได้ประเภทดอกเบี้ยต่าง ๆ
- 1.2.1.2 ความเห็น เกี่ยวกับเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ
- 1.2.1.3 ความเห็น เกี่ยวกับเงินได้ของโรงเรียนราษฎร์
- 1.2.1.4 ความเห็น เกี่ยวกับเงินได้จากการขายหลักทรัพย์

1.2.1.1 ความเห็นเกี่ยวกับเงินได้ประเภทดอกเบี้ยยต่าง ๆ

ในส่วนนี้ จะได้นำเสนอความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับเงินได้ประเภทดอกเบี้ยยต่าง ๆ ที่ได้รับการยกเว้นภาษี โดยนำเสนอในภาพรวมและในรายละเอียดต่อไป ในรูปตารางประกอบความเรียง

ตารางที่ 14 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในส่วนของดอกเบี้ยยต่าง ๆ

คณะ	N	\bar{X} (เต็ม 5)	SD	T.VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	32	3.6814	0.737	1.54 *
เศรษฐศาสตร์	41	3.4072	0.768	

* P = 0.128

ตารางที่ 14 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับภาษีในส่วนของดอกเบี้ยยต่าง ๆ ที่ได้รับการยกเว้นภาษี พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.6814 ($\bar{x} = 3.6814$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (โปรดพิจารณาเกณฑ์ในหน้า 100 - 103 ประกอบ) ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4072 ($\bar{x} = 3.4072$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงจนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบเห็นด้วย แสดงว่าอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นเกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนที่เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับดอกเบี้ยยต่าง ๆ เป็นไปในด้านบวก คืออยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้วในปัจจุบัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.54 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเห็นด้วยกับเงินได้ในรูปดอกเบี้ยยต่าง ๆ ที่ได้รับการยกเว้นภาษี ซึ่งในรายละเอียดต่อไปจะได้เสนอดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงความเห็นเกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของการยกเว้นภาษีดอกเบี้ยต่างๆ

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	\bar{X} (เต็ม 5)	SD	จำนวน	\bar{X} (เต็ม 5)	SD	จำนวน	\bar{X} (เต็ม 5)	SD	
1. ดอกเบี้ยเงิน สะสมที่รัฐบาลจ่ายได้รับการยกเว้นภาษี	72	3.625	1.041	31	3.8065	.946	41	3.4878	1.098	1.29
2. ดอกเบี้ยสลากออมสินได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี	73	3.603	1.102	32	3.6875	1.061	41	3.5366	1.142	0.58
3. ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝาก ประจำได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี	73	3.548	1.143	32	3.7188	1.085	41	3.4146	1.183	1.13
4. ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลประเภทฝากประจำ ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือนได้รับการยกเว้นไม่ต้อง เสียภาษี	73	3.247	1.222	32	3.3750	1.157	41	3.1463	1.276	0.79
5. ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ ต้องจ่ายคืนมือทรงตาม ประเภทฝากออมทรัพย์ซึ่งใช้ สมุดฝากในการฝากถอนและใบใช้เช็คในการถอน และเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาไม่ถึงสาม เดือน ได้รับการยกเว้นภาษี	72	3.514	1.088	31	3.7419	1.064	41	3.3415	1.087	1.56
6. ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี	73	3.603	1.139	32	3.8438	1.051	41	3.4146	1.183	1.61
7. ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินที่ได้รับยกเว้นภาษี	72	3.944	.963	32	4.0625	.948	40	3.850	.975	0.93
8. ดอกเบี้ยเงินสะสมที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจได้รับการยกเว้นภาษี	70	2.943	1.141	31	3.000	1.125	39	2.8974	1.165	0.37
9. ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์เฉพาะเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อ ทรงตามประเภทออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดฝากในการฝากถอน ได้รับการยกเว้นภาษี	71	3.732	1.014	31	3.9355	.892	40	3.5750	1.083	1.50

ตารางที่ 15 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของดอกเบี้ยยต่างๆ ที่ได้รับการยกเว้นภาษี และผลการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 1 "ดอกเบียเงินสะสมที่รัฐบาลจ่ายได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.625 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (โปรดพิจารณาเกณฑ์ในหน้า 100-103 ประกอบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.8065 ($\bar{x} = 3.8065$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.4878 ($\bar{x} = 3.4878$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงจนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบเห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.29 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเห็นด้วยกับดอกเบียเงินสะสมที่รัฐบาลจ่ายได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 2 "ดอกเบียสลากออมสินได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.603 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (โปรดพิจารณาเกณฑ์ในหน้า 100-103 ประกอบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.6875 ($\bar{x} = 3.6875$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.5366 ($\bar{x} = 3.5366$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกันแสดงว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มเห็นด้วยกับการยกเว้นภาษีให้กับดอกเบียสลากออมสิน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.58 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นด้วยกับดอกเบียสลากออมสินที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

ข้อ 3 "ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล เฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียกได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.548 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.7188 ($\bar{x}=3.7188$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4146 ($\bar{x}=3.4146$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงจนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบเห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.13 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเห็นด้วยกับ ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล เฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียกได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

ข้อ 4 "ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินรัฐบาลประเภทฝากประจำซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือนได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.247 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.3750 ($\bar{x}=3.3750$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.1465 ($\bar{x}=3.1465$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.79 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจว่าดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลประเภทฝากประจำซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือนได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือควรปรับปรุง

ข้อ 5 "ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม ประเภทฝากออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนและไม่ใช้เช็คในการถอนและเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาไม่ถึงสามเดือนได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.514 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดย

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.7419 ($\bar{x}=3.7419$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.3415 ($\bar{x}=3.3415$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.56 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกันคืออยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการให้ยกเว้นภาษีดอกเบียเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม ประเภทฝากออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนและไม่ใช้เช็คในการถอน และเงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อสิ้นระยะเวลาไม่ถึง 3 เดือน

ข้อ 6 "ดอกเบียเงินต้นที่รัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.603 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.8438 ($\bar{x}=3.8438$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.4146 ($\bar{x}=3.4146$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงจนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบเห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.56 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นไม่แตกต่างกันคือ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการที่ดอกเบียเงินต้นที่รัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 7 "ดอกเบียเนื่องจากการคืนภาษีเข้าได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.944 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.0625 ($\bar{x}=4.0625$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.850 ($\bar{x}=3.850$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.61 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกันคืออยู่ใน เกณฑ์เห็นด้วยกับการที่ดอก เบี้ย เนื่องจากการคืนภาษีที่ได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 8 "ดอกเบี่ยเงินสะสมที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.943 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาคำความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.00 ($\bar{x}=3.00$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.8974 ($\bar{x}=2.8974$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.37 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ นั่นคือผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความเห็นไปในทางหนึ่งทางใดว่า การยกเว้นภาษีดอกเบี่ยเงินสะสมที่ได้รับจากรัฐวิสาหกิจนั้น เป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือควรปรับปรุง

ข้อ 9 "ดอกเบี่ยเงินฝากสหกรณ์เฉพาะเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถาม ประเภทออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.732 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาคำความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.935 ($\bar{x}=3.935$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.575 ($\bar{x}=3.575$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.50 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกันคือ เห็นด้วยกับการยกเว้นภาษีดอกเบี่ย

เงินฝากสหกรณ์ เฉพาะ เงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม ประเภทฝากออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน

สรุป ความเห็นของ อาจารย์คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ทั้งโดยรวม และแยกพิจารณาในกลุ่ม เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของ เงินได้พึงประเมินรูปดอกเบี้ยต่าง ๆ ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษี อยู่ใน เกมที่ เห็นด้วยกับการที่ดอกเบี้ยสลากออมสินดอกเบี้ย เนื่องจากคืนภาษีช้า ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ เฉพาะ เงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนได้รับการยกเว้นภาษี ซึ่งขณะนี้ได้มีการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้จากดอกเบี้ยดังกล่าวอยู่แล้ว แสดงว่าความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มในส่วนนี้มีความเห็น เป็นไปในทางบวก คือ เห็นว่าโดยทั่วไปในส่วนนี้อยู่ใน เกมที่ใช้ได้

ส่วนดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล เฉพาะประเภทฝากเผื่อเรียก ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม ประเภทฝากออมทรัพย์ที่ใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนและไม่ใช้เช็คในการถอน และ เงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อสิ้นระยะ เวลาไม่ถึงสาม เดือน ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ได้รับการยกเว้นภาษี โดยส่วนรวมมีความเห็นอยู่ใน เกมที่ เห็นด้วย คือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้จากดอกเบี้ยต่าง ๆ เหล่านี้ โดยทั่วไปอยู่ใน เกมที่ใช้ได้ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้ว พบว่าอาจารย์คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ใน เกมที่ เห็นด้วย คือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้จากดอกเบี้ยเหล่านี้ โดยทั่วไปอยู่ใน เกมที่ใช้ได้ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ใน เกมที่ไม่แน่ใจ นั่นคือ ไม่แสดงความเห็นอย่างชัดเจนว่าควรปรับปรุงแก้ไข หรือเหมาะสมดีแล้วในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มในส่วนนี้มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยอยู่ใน เกมที่ เห็นด้วยกับ

1. การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย
2. การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยสลากออมสิน
3. การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล เฉพาะประเภทฝากเผื่อเรียก
4. การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถามประเภทฝากออมทรัพย์ที่ใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน และไม่ใช้เช็คในการถอนและ เงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อสิ้นระยะ เวลาไม่ถึงสาม เดือน

5. การยกเว้นภาษีดอกเบีย้พันธบัตรรัฐบาล
6. การยกเว้นภาษีดอกเบีย้ เนื่องจากการค้ากำไร
7. ดอกเบีย้เงินฝากสหกรณ์เฉพาะ เงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม ประเภทออมทรัพย์ ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน

นั่นคือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้จากดอกเบีย้ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่เหมาะสม ขณะที่ได้มีการยกเว้นภาษีในส่วนนี้อยู่แล้วในปัจจุบัน แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีความเห็นเป็นไปในด้านบวกในส่วนนี้

และมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เกี่ยวกับ

1. การยกเว้นภาษีดอกเบีย้เงินฝากออมสินของรัฐบาลประเภทฝากประจำ ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
2. การยกเว้นภาษีดอกเบีย้เงินสะสมได้รับจากรัฐวิสาหกิจ

นั่นคือ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แสดงความเห็นที่ชัดเจนไปในทางเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับส่วนนี้

จากความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของเงินได้จากดอกเบีย้ต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์เป็นไปในทางบวก คือเห็นด้วยกับการยกเว้นภาษีดอกเบีย้บางประเภทดังกล่าวแล้ว ซึ่งปัจจุบันได้มีการยกเว้นภาษีเงินได้ให้กับเงินได้เหล่านี้อยู่แล้วซึ่งเท่ากับเป็นการปฏิเสธสมมติฐานในส่วนของความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของดอกเบีย้ต่าง ๆ เป็นไปในทางลบ

ส่วนความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะ เมื่อเปรียบเทียบด้วยค่าทางสถิติ พบว่าอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นเกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของดอกเบีย้ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งเท่ากับเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ 3.1 ในส่วนความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษี ในส่วนของดอกเบีย้ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัยในส่วนของฐานภาษีเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยประเภทต่าง ๆ พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมแล้วระดับความเห็นอยู่ในระดับกลาง ๆ คือ ไม่ใช่ชี้ชัดว่ามีความเห็นไปในทางบวกหรือลบ แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในส่วนของปัญหาฐานภาษี ได้มีผู้เสนอว่าการยกเว้นภาษีในส่วนของภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยประเภทต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ฐานภาษีแคบ และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาความไม่เห็นธรรมในระบบภาษี แต่จากการวิจัยในส่วนนี้พบว่าอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นไปในทางบวก คือ เห็นว่ามาตรการการยกเว้นภาษีเงินได้ในส่วนของดอกเบี้ยต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ คือ

- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยสลากออมสิน
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝากเผื่อเรียก
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภทฝากออมทรัพย์ที่ใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน และไม่ใช่เช็คในการถอนและเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลาไม่ถึงสามเดือน
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเนื่องจากการคืนภาษีซ้ำ
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์เฉพาะเงินฝากที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามประเภทออมทรัพย์ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน

ส่วนที่เห็นความเห็นไม่แน่ชัดว่า เป็นไปในทางบวกหรือลบ ได้แก่ความเห็นเกี่ยวกับ

- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาลประเภทฝากประจำ ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
- การยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินสะสมได้รับจากรัฐวิสาหกิจ

1.2.1.2 ความเห็นเกี่ยวกับเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ

ตารางที่ 16 วิเคราะห์ความแตกต่างของความเห็น ของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับเงินรางวัลต่าง ๆ

คณะ	N	\bar{X} (เต็ม 5)	SD	T. VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	32	3.5990	0.702	0.43 (P=0.672)
เศรษฐศาสตร์	41	3.5244	0.773	

ตารางที่ 16 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.5990 ($\bar{x} = 3.5990$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (โปรดพิจารณาเกณฑ์ในหน้า 100-103 ประกอบ) ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 3.5244 ($\bar{x} = 3.5244$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเห็นด้วยเช่นกัน แสดงว่าความเห็นของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีให้กับเงินรางวัลต่าง ๆ เป็นไปในทางด้านบวก คืออยู่ในเกณฑ์ใช้ได้แล้วในปัจจุบัน เนื่องจากปัจจุบันได้มีการยกเว้นภาษีในส่วนนี้เรียบร้อยแล้ว

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.43 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ ซึ่งในรายละเอียดจะได้เสนอต่อไป ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงความเห็น เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของเงินรางวัลต่าง ๆ

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะแพทยศาสตร์และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	\bar{X}	SD	จำนวน	\bar{X}	SD	จำนวน	\bar{X}	SD	
10. เงินรางวัลเพื่อการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการ ได้รับการยกเว้นภาษี	73	4.233	.979	32	4.500	0.672	41	4.0244	1.129	2.24
11. เงินรางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาล ได้รับการยกเว้นภาษี	73	2.521	1.303	32	2.50	1.295	41	2.536	1.325	-0.12
12. รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน ได้รับการยกเว้นภาษี	73	3.932	1.045	32	4.062	.948	41	3.829	1.116	0.95
13. สิบบนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิด ได้รับการยกเว้นภาษี	72	3.597	1.183	32	3.562	1.268	40	3.625	1.125	-0.22
14. รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีภยันตรายความผิดเกี่ยวกับภาษีอากร ได้รับการยกเว้นภาษี	72	3.569	1.111	32	3.718	1.085	40	3.450	1.131	1.02
15. รางวัลสลากบำรุงกาชาดไทย ได้รับการยกเว้นภาษี	72	3.514	1.175	32	3.250	1.344	40	3.725	0.987	-1.73

ตารางที่ 17 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของเงินรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับการยกเว้นภาษี และผลการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 10 "เงินรางวัลเพื่อการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 4.233 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 ($\bar{x} = 4.50$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.0244 ($\bar{x} = 4.0244$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 2.24 ($P < 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วพบว่ายังอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความที่ให้ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินรางวัล เพื่อการศึกษา ค้นคว้าในวิทยาการนั้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยในระดับที่แตกต่างกัน

ข้อ 11 "เงินรางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.521 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจแต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำจนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบไม่เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 ($\bar{x}=2.50$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.536 ($\bar{x}=2.536$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยนี้ค่อนข้างต่ำจนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบไม่เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.12 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับการที่เงินรางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 12 "เงินรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน ได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.932 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.062 ($\bar{x}=4.062$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.829 ($\bar{x}=3.829$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.95 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการที่เงินรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน ได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 13 "ลียนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิด ได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.597 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.562 ($\bar{x}=3.562$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.625 ($\bar{x}=3.625$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.22 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการที่ลียนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิด ได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 14 "รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการกระทำผิด เกี่ยวกับภาษีอากรได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.569 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.718 ($\bar{x}=3.718$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยส่วนความเห็นอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.450 ($\bar{x}=3.450$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยนี้ค่อนข้างสูง จนอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์เกือบเห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.02 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการที่รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับภาษีอากรได้รับการยกเว้นภาษี

ข้อ 15 "รางวัลสลาภบำรุงภาษาไทยได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.514 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.250 ($\bar{x}=3.250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.725 ($\bar{x}=3.725$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.73 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการที่รางวัลสลาภบำรุงภาษาไทยได้รับการยกเว้นภาษี

กล่าวโดยสรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ทั้งโดยรวมและแยกพิจารณารายกลุ่ม เกี่ยวกับฐานภาษี ในส่วนของเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษี พบว่า มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับ เงินรางวัลเพื่อการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการ, รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวด หรือแข่งขันซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน ,สินบนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิดได้รับการยกเว้นภาษีคือมีความเห็นในส่วนนี้เป็นไปในทางบวก คือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้เหล่านี้ เป็นสิ่งที่เหมาะสม

ส่วนการยกเว้นภาษีให้กับรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มี การกระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรนั้น โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางบวก คือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีในส่วนนี้อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้วพบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่ออกความเห็นแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง จนอาจกล่าวได้ว่า มีความไม่แน่ใจค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย

ส่วนการยกเว้นภาษีรางวัลสลาภบำรุงภาษาไทย โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยคือมีความเห็นไปในทางบวกคือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีในส่วนนี้อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้วพบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่

แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็น ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

ส่วนการที่เงินรางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสินของรัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี ทั้งโดยรวมและการแยกพิจารณาตามรายกลุ่มพบว่า มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือทางลบอย่างชัดเจน

อย่างไรก็ตามความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะ ในส่วนนี้มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์สอดคล้องกัน คือ เห็นด้วย หรือมีความเห็นไปในทางบวก กับ

1. เงินรางวัล เพื่อการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการได้รับการยกเว้นภาษี
2. รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน ได้รับการยกเว้นภาษี
3. ลินบนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิดได้รับการยกเว้นภาษี
4. รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรได้รับการยกเว้นภาษี
5. รางวัลสลากขำรุงกาชาดไทยได้รับการยกเว้นภาษี

คือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีให้แก่เงินได้เหล่านี้ เป็นสิ่งที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้และมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เกี่ยวกับการที่เงินรางวัลสลากกินแบ่ง หรือสลากออมสินของรัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี คือ ไม่แสดงความเห็น เป็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

จากความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนรายได้จากเงินรางวัลต่าง ๆ ที่ได้รับการยกเว้นภาษี เป็นไปในทางบวก คือมีความเห็นว่าการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้จากเงินรางวัลบางประเภทนั้น เป็นมาตรการที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ซึ่งปัจจุบันได้มีการยกเว้นภาษีเงินได้ให้กับเงินได้ เหล่านี้อยู่แล้วซึ่ง เท่ากับ เป็นการปฏิ เสธสมมติฐานในส่วนของความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษี ในส่วนของเงินได้จากเงินรางวัลต่าง ๆ เป็นไปในทางลบ

ส่วนความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะเมื่อเปรียบเทียบด้วยค่าทางสถิติ พบว่า อาจารย์คณะนาฏยศาสตร์และการบัลเล่ต์ และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นเกี่ยวกับฐานภาษี ในส่วนของเงินได้จากเงินรางวัลต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัยในส่วนของฐานภาษีเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้ จากเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ พบว่า มีลักษณะไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ จากการศึกษาในสัปดาห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 1 บทนำ) พบว่าการยกเว้นภาษีเงินได้ให้กับเงินได้ประเภทเงินรางวัลต่าง ๆ เป็นส่วนก่อให้เกิดปัญหาฐานภาษีแคบ และเกิดความไม่เป็นธรรมในภาระภาษีที่เกิดขึ้น แต่จากการวิจัย พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะนาฏยศาสตร์และการบัลเล่ต์ และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นไปในทางบวก กับมาตรการการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้ในส่วนนี้ คือ เห็นว่าเป็นมาตรการที่อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ ซึ่งมาตรการเหล่านี้ได้แก่

- เงินรางวัลเพื่อการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการได้รับการยกเว้นภาษี
- รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวด หรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน ได้รับการยกเว้นภาษี
- ลินขนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิดได้รับการยกเว้นภาษี
- รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรได้รับการยกเว้นภาษี
- รางวัลสลากบำรุงกษัตริย์ชาติไทยได้รับการยกเว้นภาษี

และมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เป็นกลาง คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวก หรือทางลบกับการที่เงินรางวัลสลากกินแบ่งหรือสลากออมสิน ของรัฐบาลได้รับการยกเว้นภาษี

1.2.1.3 ความเห็นเกี่ยวกับเงินได้ของโรงเรียนราษฎร์

ตารางที่ 18 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีในส่วนของโรงเรียนราษฎร์ที่สอน วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	
16. โรงเรียนราษฎร์ที่สอนวิชาชีพในหลักสูตรระยะสั้น เช่น โรงเรียนตัดผม ตัดเสื้อ มีควรรับการยกเว้นภาษี	72	2.208	1.061	32	1.9063	.893	40	2.4500	1.131	-2.22

ตารางที่ 18 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์ คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับเงินได้ของโรงเรียนราษฎร์หลักสูตรระยะสั้น เช่นโรงเรียนตัดผม ตัดเสื้อ ว่าสมควรได้รับการยกเว้นภาษี พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.208 จากคะแนน เต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เนื่องจากคำถามเป็นคำถามเชิงลบ คือควรได้มีการปรับปรุงใน ส่วนนี้ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.9063 ($\bar{x}=1.9063$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนน เฉลี่ย 2.450 ($\bar{x}=2.450$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน นั่นคือ อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้ของโรงเรียนราษฎร์หลักสูตรระยะสั้น เช่นโรงเรียน ตัดผม ตัดเสื้อ เป็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุง

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -2.22 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชย- ศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน คืออยู่ในเกณฑ์เห็น ด้วยกับข้อความที่ว่า โรงเรียนราษฎร์ที่สอนวิชาชีพ ในหลักสูตรระยะสั้นนี้ เช่น โรงเรียนตัดผม ตัดเสื้อ มีควรรับการยกเว้นภาษี

สรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ทั้งโดยรวมและแยกพิจารณาแยกกลุ่ม เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีให้กับโรงเรียนราษฎร์ ที่สอนวิชาชีวะในหลักสูตรระยะสั้น เช่นโรงเรียนตัดผม ตัดเล็บ เป็นไปในทางลบ คือเห็นควรปรับปรุงในส่วนนี้คือไม่ควรให้ยกเว้นภาษีในส่วนนี้ จากความเห็นส่วนนี้ เท่ากับเป็นการยืนยันสมมติฐานในส่วนฐานภาษีเกี่ยวกับเงินได้ ของโรงเรียนราษฎร์ที่สอนวิชาชีวะในหลักสูตรระยะสั้น เป็นไปในทางลบ

ส่วนความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะ เมื่อเปรียบเทียบด้วยค่าทางสถิติ พบว่าอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็น เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วน ของเงินได้ ของโรงเรียนราษฎร์ที่สอนวิชาชีวะในหลักสูตรระยะสั้นไม่แตกต่างกัน คือเห็นว่าไม่ควรยกเว้น ภาษีเงินได้ในลักษณะนี้

สรุปผลการวิจัยในส่วนนี้มีลักษณะสอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ เห็นว่าการยกเว้นภาษีในส่วนโรงเรียนราษฎร์ที่สอนวิชาชีวะหลักสูตรระยะสั้น ทำให้ฐานภาษีแคบ และก่อให้เกิดปัญหาเรื่องความเป็นธรรม ซึ่งอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกันในส่วนนี้

1.2.1.4 ความเห็น เกี่ยวกับเงินได้จากการขายหลักทรัพย์

ตารางที่ 19 วิเคราะห์ความแตกต่างความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์ และ การบัญชี และคณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับรายได้จากการขายทรัพย์สิน ต่าง ๆ

คณะ	N	\bar{x}	SD	T-VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	32	3.1864	0.602	3.75* (P=0.000)
เศรษฐศาสตร์	40	2.6113	0.681	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 19 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนจากรายได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.1864 ($\bar{x}=3.1864$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.6113 ($\bar{x}=2.6113$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แสดงว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ในส่วนจากรายได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 3.75 ($P<0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 คือคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม แต่ระดับของความไม่แน่ใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดยิ่งขึ้น จะได้เสนอรายละเอียดของรายได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชย์และการบัญชี กับอาจารย์คณะ
เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับรายได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	χ ² เต็ม 5	SD	จำนวน	χ ² เต็ม 5	SD	จำนวน	χ ² เต็ม 5	SD	
17. เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เช่นหุ้นของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ต้องนำมารวมคำนวณ เพื่อเสียภาษี	71	2.521	1.054	31	2.8387	1.186	40	2.2750	0.877	2.30*
18. การขยวันมีต้องนำเงินได้ที่ได้รับจากมรดกมาคำนวณเพื่อเสีย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม	71	2.592	1.214	31	3.1290	1.056	40	2.1750	1.174	3.55*
19. เงินได้จากการขายทรัพย์สินอันเป็นมรดกโดยมิได้มุ่งในทางการ ค้าหรือหากำไรได้รับการขยวันไม่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษี	72	3.014	1.327	32	3.6250	1.157	40	2.5250	1.261	3.81*
20. เงินได้จากมรดกหรือจากการให้โดยเสน่หาเนื่องในพิธีหรือตาม โอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสีย ภาษีเงินได้	70	3.014	1.245	31	3.3871	1.145	39	2.7179	1.255	2.30*
21. เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรของรัฐบาลไม่ว่าโดย วิธีใดๆได้รับการขยวันภาษี	72	3.208	1.198	32	3.3750	1.129	40	3.0750	1.248	1.06
22. ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายคัมฉินหรือตราสารแสดงสิทธิ ในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออกและผู้รับมิใช่เป็นผู้ทรงคนแรก ได้รับการขยวันภาษี	71	2.690	1.050	31	2.7097	1.006	40	2.6750	1.095	0.14
23. เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมไม่ต้องนำมารวม คำนวณเพื่อเสียภาษี	71	3.042	1.061	31	3.2903	0.973	40	2.850	1.099	1.76

T* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี และของ
อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของรายได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ และ
ผลการเปรียบเทียบของความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 17 "เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เช่นหุ้นของบริษัทใดบริษัทหนึ่งในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.521 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับคะแนนแล้วอยู่ในระดับที่อาจกล่าวได้ว่า มีความโน้มเอียงไปในทางไม่เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.8387 ($\bar{x}=2.8387$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.2750 ($\bar{x}=2.2750$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์ไม่เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 2.30 ($P<0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อ 18 "การยกเว้นไม่ต้องนำเงินได้ที่ได้รับจากมรดกมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.592 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับคะแนนแล้วอยู่ในระดับที่อาจกล่าวได้ว่ามีความโน้มเอียงไปในทางเห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.1290 ($\bar{x}=3.1290$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.1750 ($\bar{x}=2.1750$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 3.55 ($P<0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อ 19 "เงินได้จากการขายทรัพย์สินอันเป็นมรดกโดยมิได้มุ่งในทางการค้า หรือหากำไร ได้รับการยกเว้นไม่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.014 จาก

คะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.6250 ($\bar{x}=3.6250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ เห็นด้วย ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.5250 ($\bar{x}=2.5250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาระดับค่าคะแนนแล้วจะ เห็นว่ามีแนวโน้มไปในทางไม่เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 3.81 ($P<0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อ 20 "เงินได้จากมรดก หรือจากการให้โดยเสน่หา เนื่องในพิธีหรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.014 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.3871 ($\bar{x}=3.3871$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.7179 ($\bar{x}=2.7179$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 2.30 ($P<0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาถึงระดับคะแนนของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีระดับค่าคะแนน เฉลี่ยอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ ทั้ง 2 กลุ่ม ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจในระดับที่ แตกต่างกัน

ข้อ 21 "เงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรของรัฐบาลไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.208 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.3750 ($\bar{x}=3.3750$) จากคะแนน

เต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.0750 ($\bar{x}=3.0750$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.06 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

ข้อ 22 "ประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ซึ่งบริษัทเงินทุน เป็นผู้ออกและผู้รับมิใช่ เป็นผู้ทรงคนแรกได้รับการยกเว้นภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.690 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.7097 ($\bar{x}=2.7097$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.6750 ($\bar{x}=2.6750$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.14 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

ข้อ 23 "เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.042 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.2903 ($\bar{x}=3.2903$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ และความเห็นอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.850 ($\bar{x}=2.850$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.76 ($P > 0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

สรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบกับข้อความทุกข้อความในส่วนของฐานภาษีเกี่ยวกับเงินได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ และจากการเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ที่ 2 กลุ่มในส่วนนี้ พบว่าความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะมีความเห็นสอดคล้องกัน คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ในความเห็นเกี่ยวกับ

- การยกเว้นภาษีเงินได้จากการโอนกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรของรัฐบาลไม่ว่าโดยวิธีใดๆ
- การยกเว้นภาษีประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ซึ่งบริษัทเงินทุน เป็นผู้ออกและผู้รับมิใช่ผู้ทรงคนแรก
- การไม่ต้องนำเงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี
- เงินได้จากมรดก หรือจากการให้โดยเสน่หา เนื่องในพิธี หรือตามโอกาสแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีไม่ต้องนำมารวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีเงินได้

และมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ

- การที่เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เช่น หุ้นของบริษัทใดบริษัทหนึ่งในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี
- การยกเว้นมิต้องนำเอาเงินได้ที่รับจากมรดกมาคำนวณ เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม

โดยอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงในส่วนนี้ ส่วนการยกเว้นมิต้องนำเอาเงินได้ที่รับจากมรดกมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจคือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ แต่อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็น

อยู่ใน เกมที่เห็นด้วย นั่นคือมีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากคำถามนี้เป็นคำถามเชิงลบ) คือ ควรปรับปรุงในส่วนนี้

และอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ใน เกมที่เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางบวก คือเห็นว่าการให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้จากการขายทรัพย์สินอัน เป็นมรดกโดยมิได้มุ่งเงินทางการค้าหรือหากำไร ไม่ต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษี เป็นมาตรการที่อยู่ใน เกมที่ใช้ได้ ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นมีความเห็นอยู่ใน เกมที่ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

จากความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของ เงินได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ อยู่ในระดับกลาง ๆ คือไม่แสดงความเห็นออกมาอย่างชัดเจนไปในทางบวกหรือลบ ซึ่ง เท่ากับ เป็นการปฏิเสธสมมติฐานในส่วนที่ว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของ เงินได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นไปในทางลบ

ส่วนความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบกับค่าทางสถิติ พบว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นเกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของการขายทรัพย์สินต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในส่วนของความเห็นที่มีต่อเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เช่น หักของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีและการยกเว้นไม่ต้องนำเอาเงินได้ที่ได้รับจากมรดกมาคำนวณเพื่อเสียภาษี โดยอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นในระดับกลาง ๆ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบแต่อาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นไปในทางลบ คือเห็นว่าการยกเว้นเงินได้ในส่วนนี้ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี เป็นปัจจัยที่มีส่วนก่อให้เกิดปัญหาเรื่องฐานภาษีแคบและความเป็นธรรมในการ เสียภาษี

ส่วนความเห็นเกี่ยวกับเงิน ได้จากการขายทรัพย์สินอัน เป็นมรดกโดยมิได้มุ่งเงินทางการค้าหรือหากำไร ได้รับการยกเว้นไม่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษี อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ใน เกมที่เป็นไปในทางบวก คือเห็นว่าการยกเว้นในส่วนนี้อยู่ใน เกมที่ใช้ได้ แต่

อาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ใน เกณฑ์กลาง ๆ ซึ่งค่อนข้าง เป็นไปในทางลบ คือว่าควรปรับปรุงในส่วนนี้

สรุปผลการวิจัยในส่วนของฐานภาษี

จากสมมติฐานที่ 1.1 ที่ตั้งไว้ว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับฐานภาษีมีลักษณะ เป็นไปในทางลบนั้น พบว่าความเห็นของ อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีเพียงความเห็นในส่วนของการยกเว้นภาษีให้กับโรงเรียนราษฎร์สอนวิชาชั้น หลักสูตรระยะสั้น เท่านั้นที่ยืนยันสมมติฐานนี้ แต่ความเห็นที่มีต่อองค์ประกอบอื่น ๆ นั้นไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นไปในทางบวก เกี่ยวกับ

ฐานภาษีในส่วนของการยกเว้นภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยบางประเภท คือ

- ดอกเบี้ยเงินสะสมที่รัฐบาลจ่าย
- ดอกเบี้ยสลากออมสิน
- ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล เฉพาะประเภทฝากเผื่อเรียก
- ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร เฉพาะที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม ประเภทฝากออมทรัพย์ที่ใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอนและไม่ใช่เช็คในการถอน และเงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อสิ้นระยะ เวลาไม่ถึงสาม เดือน
- ดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล
- ดอกเบี้ย เนื่องจากการคืนภาษีเช่า
- ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ เฉพาะ เงินฝากที่ต้องจ่ายคืน เมื่อทวงถาม ประเภทออมทรัพย์ ซึ่งใช้สมุดคู่ฝากในการฝากถอน

ฐานภาษีในส่วนของการยกเว้นภาษีเงินได้จากเงินรางวัลประเภทต่าง ๆ คือ

- เงินรางวัล เพื่อการศึกษาค้นคว้าในวิทยาการ
- รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ในการประกวดหรือแข่งขัน ซึ่งผู้รับมิได้มีอาชีพในการประกวดหรือแข่งขัน

- สิบบนรางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เมื่อประโยชน์ในการปราบปรามการกระทำผิด
- รางวัลที่ทางราชการจ่ายให้ เมื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีการกระทำผิด เกี่ยวกับ
ภาษีอากร
- รางวัลสลากบำรุงกาชาดไทย

และมีความเห็นลักษณะกลาง ๆ ไม่ชี้ชัดไปในทางบวกหรือลบ เกี่ยวกับฐานภาษีในส่วนของการยกเว้นภาษีเงินได้ดอกเบี้ยเงินฝากออมสินของรัฐบาล ประเภทฝากประจำซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน และดอกเบี้ยเงินสะสมได้รับจากรัฐวิสาหกิจ ฐานภาษีในส่วนของการยกเว้นภาษีเงินได้จากเงินรางวัลสลากกินแบ่ง หรือสลากออมสินของรัฐบาลและในส่วนของการยกเว้นภาษีเงินได้จากการขายทรัพย์สินต่าง ๆ ทั้งหมด

โดยความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ในส่วนต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว โดยทั่วไปมีลักษณะสอดคล้องกัน ยกเว้นในส่วนของความเห็นเกี่ยวกับเงินได้จากการขายทรัพย์สินบางประเภทคือ

- เงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เช่น หุ้นของบริษัทใดบริษัทหนึ่งในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี
- การยกเว้นมิต้องนำเอาเงินได้ที่ได้รับจากรมรดกมาคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม
- เงินได้จากการขายทรัพย์สินอื่น เป็นมรดกโดยมิได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ได้รับการยกเว้นไม่ต้องคำนวณเพื่อเสียภาษี

ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน

1.2.2 การหักค่าใช้จ่าย

ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในภาพรวมแสดงได้ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 วิเคราะห์ความแตกต่างของความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในการ เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

คณะ	N	\bar{X}	SD	T. VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	33	2.8485	0.631	0.64 (P=0.527)
เศรษฐศาสตร์	41	2.7627	0.329	

ตารางที่ 21 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในการ เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยส่วนรวมพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.8485 ($\bar{x} = 2.8485$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย = 2.7627 ($\bar{x} = 2.7627$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นกัน แสดงว่าความเห็นของอาจารย์ทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายนี้อยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าค่า T ดำเนินได้เท่ากับ 0.64 ($P > 0.64$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คืออยู่ใน เกณฑ์ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เพื่อให้ได้ทราบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในรายละเอียดในส่วนการหักค่าใช้จ่ายมากขึ้น จะได้นำเสนอในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักเป็นการเหมา

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชยศาสตร์			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	
24. การที่กฎหมายภาษีอากรยอมให้มีการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาและเลือกหักค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสมและความพึงพอใจเป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้เสียภาษี	73	2.986	1.112	33	2.9091	1.071	40	3.050	1.154	-0.54
25. การให้ผู้เสียภาษีสามารถเลือกหักค่าใช้จ่ายได้ตามความเป็นจริงกับหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้นั้นทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกัน	74	2.757	1.004	33	2.7273	.944	41	2.7805	1.061	-0.23
26. การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา มีอัตราสูงเกินไป	73	3.219	.786	32	3.1875	.821	41	3.2439	.767	-0.30
27. การเปิดโอกาสให้ผู้มีเงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สินหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้	73	2.575	.865	33	2.6364	0.895	40	2.5250	.847	0.54
28. การเปิดโอกาสให้ผู้มีเงินได้จากการประกอบอาชีพอิสระหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้	74	2.514	.895	33	2.5152	.906	41	2.5122	.898	0.01
29. การให้ผู้มีเงินได้จากการรับเหมาหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบรายได้ที่แท้จริงได้	73	2.521	.852	32	2.5625	.878	41	2.4878	.840	0.37
30. การให้ผู้มีเงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบรายได้ที่แท้จริงได้	74	2.554	.862	33	2.6667	.854	41	2.4634	.869	1.01
31. กิจกรรมที่มีการอนุญาตให้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้เป็นกิจกรรมที่ผู้ดำเนินการไม่มีความรู้ในการจัดทำบัญชี	74	3.324	.908	33	3.4545	.971	41	3.2195	.852	1.11
32. กิจกรรมที่มีการอนุญาตให้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้เป็นกิจการที่ไม่สามารถจัดเก็บหลักฐานทางบัญชีได้	74	3.054	1.019	33	3.2424	1.062	41	2.9024	.970	1.44
33. การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาทำให้เสียภาษีน้อยกว่าที่เสียจากการหักค่าใช้จ่ายจริง	74	2.743	.845	33	2.8182	.846	41	2.6829	.850	0.68
34. การให้มีการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาเป็นการส่งเสริมให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีได้ง่าย	74	2.568	.966	33	2.6061	1.029	41	2.5366	.925	0.31
35. การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาเป็นการไม่ส่งเสริมการบันทึกหลักฐานและเป็นมูลเหตุสำคัญที่พัฒนาระบบภาษีได้ยาก รวมทั้งทำให้จัดเก็บภาษีได้น้อย	74	2.486	1.063	33	2.5455	1.092	41	2.4390	1.050	0.43

ตารางที่ 22 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา และผลการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 24 "การที่กฎหมายภาษีอากรยอมให้มีการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา และเลือกหักค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสมและเป็นจริง เป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้เสียภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.986 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.9091 ($\bar{x}=2.9091$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.050 ($\bar{x}=3.050$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.54 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ในส่วนนี้

ข้อ 25 "การให้ผู้เสียภาษีสามารถเลือกหักค่าใช้จ่ายได้ตามความเป็นจริงกับหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้นั้นทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกัน" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.757 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.7273 ($\bar{x}=2.7273$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.7805 ($\bar{x}=2.7805$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แสดงว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.23 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

ข้อ 26 "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมามีอัตราสูงเกินไป" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.219 (จากคะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 3.1875 ($\bar{x}=3.1875$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.2439 ($\bar{x}=3.2439$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แสดงว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.30 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ในส่วนนี้

ข้อ 27 "การเปิดโอกาสให้ผู้มีเงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สินหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.575 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าเฉลี่ย 2.6364 ($\bar{x}=2.6364$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าเฉลี่ย 2.5250 ($\bar{x}=2.5250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างไปในทางเกือบเห็นด้วยกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.54 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างเห็นด้วยกับข้อความนี้ คือมีความเห็นค่อนข้างไปในทางลบ

ข้อ 28 "การเปิดโอกาสให้ผู้มีเงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.514 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็น

ของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.5152 ($\bar{x}=2.5152$) จากคะแนนเต็ม 5 จึง
อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.5122 ($\bar{x}=$
2.5122) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แต่เมื่อพิจารณาระดับค่าคะแนนของ
อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทางเกือบเห็นด้วยกับข้อความนี้ คือมีความ
เห็นค่อนข้างไปในทางลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.01 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์
ค่อนข้างไปในทาง เห็นด้วยกับข้อความนี้ คือมีความเห็นในส่วนนี้ค่อนข้างไปในทางลบ

ข้อ 29 "การให้ผู้มีเงินได้จากการรับเหมา หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้
ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.521 (จาก
คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
ค่อนข้างไปในทาง เห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบ
สอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และ
การบัญชีมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.5625 ($\bar{x}=2.5625$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ
ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.4878 ($\bar{x}=2.4878$) จาก
คะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) คือมีความเห็นไปในทางลบ
คือควรปรับปรุงในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.37 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชย-
ศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นค่อนข้างไปใน
ทางลบกับข้อความนี้

ข้อ 30 "การให้ผู้มีเงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หัก
ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้" พบ

ว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.554 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย (เนื่องจากเป็นค่าถ้ามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.6667 ($\bar{x}=2.6667$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.4634 ($\bar{x}=2.4634$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เนื่องจากเป็นค่าถ้ามเชิงลบ) คือมีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.01 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นค่อนข้างไปในทางลบกับข้อความนี้

ข้อ 31 "กิจการที่มีการอนุญาตให้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นกิจการที่ผู้ดำเนินการไม่มีความรู้ในการจัดทำบัญชี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.324 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.4545 ($\bar{x}=3.4545$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างสูงไปในทางไม่เห็นด้วยกับข้อความนี้ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.2195 ($\bar{x}=3.2195$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แสดงว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.11 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

ข้อ 32 "กิจการที่มีการอนุญาตให้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ เป็นกิจการที่ไม่สามารถจัดเก็บหลักฐานทางบัญชีได้" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.054 (คะแนนเต็ม 5)

ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.2424 ($\bar{x}=3.2424$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.9024 ($\bar{x}=2.9024$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แสดงว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.44 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

ข้อ 33 "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาทำให้เสียภาษีน้อยกว่าที่เสียจากการหักค่าใช้จ่ายจริง" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.743 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีค่าเฉลี่ย 2.8182 ($\bar{x}=2.8182$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.6829 ($\bar{x}=2.6829$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน แสดงว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.68 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ในส่วนนี้

ข้อ 34 "การให้มีการหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาเป็นการส่งเสริมให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีได้ง่าย" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.568 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าเฉลี่ย 2.6061

($\bar{x}=2.6061$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.5366 ($\bar{x}=2.5366$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นกัน แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทาง เห็นด้วยกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.31 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นค่อนข้างไปในทางลบกับข้อความนี้

ข้อ 35 "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาเป็นการไม่ส่งเสริมการทำขันทกหลักฐาน และเป็นผล เหตุสำคัญที่พัฒนาระบบภาษีได้ยากรวมทั้งทำให้จัดเก็บภาษีได้น้อย" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.468 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.5453 ($\bar{x}=2.5453$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทาง เห็นด้วย ส่วนความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.4390 ($\bar{x}=2.4390$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย นั่นคือ มีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.43 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงในส่วนนี้

กล่าวโดยสรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ทั้งโดยรวม และแยกพิจารณารายกลุ่ม เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในการ เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า มีความเห็นอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบกับ

1. การที่กฎหมายภาษีอากรยอมให้มีการหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาและ เลือกหักค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม และความเป็นจริง เป็นเหตุให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้เสียภาษี

2. การให้ผู้เสียภาษีสามารถเลือกหักค่าใช้จ่ายได้ ตามความเป็นจริงกับหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้นั้นทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกัน
3. การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมามีอัตราสูงเกินไป
4. การเปิดโอกาสให้ผู้มีเงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน หักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้
5. การเปิดโอกาสให้ผู้มีเงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระ หักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้
6. กิจกรรมที่มีการอนุญาตให้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้ เป็นกิจกรรมที่ผู้ดำเนินการ ไม่มีความรู้ในการจัดทำบัญชี
7. กิจกรรมที่มีการอนุญาตให้สามารถ หักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้ เป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดเก็บหลักฐานทางบัญชีได้
8. การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาทำให้เกิดเสียภาษีน้อยกว่าที่เสียจากการหักค่าใช้จ่ายจริง
9. การให้ผู้มีการหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมา เป็นการส่งเสริมให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีได้ง่าย

ส่วนข้อความที่ว่า "การให้ผู้มีเงินได้จากการรับเหมาหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้" และ "การให้ผู้มีเงินได้จากธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่งหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมาได้ เป็นข้อบกพร่องที่ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบหารายได้ที่แท้จริงได้" โดยส่วนรวมแล้วผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้วพบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ แต่อาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ใน เกณฑ์ เห็นด้วยกับข้อความนี้ หมายถึง มีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงในส่วนนี้

ส่วนข้อความที่ว่า "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เหมา เป็นการไม่ส่งเสริมการทำบันทึกหลักฐานและเป็นมูล เหตุสำคัญที่พัฒนาระบบภาษีได้ยากรวมทั้งทำให้การจัดเก็บภาษีได้น้อย" โดยส่วนรวมแล้วผู้ตอบแบบสอบถามมีความ เห็นอยู่ใน เกณฑ์ เห็นด้วย คือมีความ เห็นไปในทางลบควรปรับปรุงในส่วนนี้ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้วพบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีความเห็นไปในทางลบคือเห็นด้วยกับข้อความนี้

ส่วนความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะ เมื่อเปรียบเทียบด้วยค่าทางสถิติ พบว่าอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีความเห็น เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่าย ในส่วนนี้ไม่แตกต่างกัน คือ สอดคล้องกันอยู่ใน เกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ยกเว้นในส่วน "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เต็ม เป็นการไม่ส่งเสริมการทำงานที่หลักฐาน และเป็นมูลเหตุสำคัญที่พัฒนาระบบภาษีได้ยากรวมทั้งทำให้การจัดเก็บภาษีได้น้อย" ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันไปในทางลบ คือ เห็นด้วยกับข้อความนี้

สรุป ผลการวิจัยในส่วนของการหักค่าใช้จ่าย พบว่า ความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม มีระดับความเห็นอยู่ในระดับกลาง ๆ คือ ไม่ใช่ชี้ชัดว่ามีความเห็นไปในทางบวกหรือลบทั้งในส่วนรวม และในรายละเอียดแยกรายข้อแต่มีจุดน่าสนใจ คือ อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกัน คือ เห็นด้วยกับ ข้อความที่ว่า "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการ เต็ม เป็นการไม่ส่งเสริม การทำงานที่หลักฐาน และเป็นมูลเหตุสำคัญที่พัฒนาระบบภาษีได้ยากรวมทั้งทำให้การจัดเก็บภาษีได้น้อย" ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยเดียวในส่วนนี้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นสอดคล้องกันสมมติฐานในส่วนนี้ (สมมติฐานที่ 1.2)

1.2.3. การหักค่าลดหย่อน

ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อนในภาพรวม แสดงได้ดัง ตารางที่ 23

ตารางที่ 23 วิเคราะห์ความแตกต่างของความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อน

คณะ	N	\bar{x}	S.D.	T-VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	33	2.4333	0.354	-1.65 (P=0.104)
เศรษฐศาสตร์	41	2.6024	0.497	

ตารางที่ 23 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อน พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และ

การบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.4333 ($\bar{x}=2.4333$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ที่มองเห็นไปในทางลบ* ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.6024 ($\bar{x}=2.6024$) อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.65 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

เนื่องจากคำถามในส่วนนี้มีส่วนคำถามเชิงบวกและเชิงลบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผลการวิจัยในส่วนนี้ยิ่งขึ้น จะได้นำเสนอในรายละเอียด ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	
36. การให้หักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้เป็นเงิน 13,000 บาท ต่อปี เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระภาษีได้อย่างเหมาะสม	73	2.493	.988	32	2.3125	.998	41	2.6341	.968	-1.39
37. ค่าลดหย่อนในปัจจุบันทำให้ผู้มีรายได้ต่ำบางกลุ่มต้องรับภาระภาษีทั้งๆที่ไม่มีความสามารถที่จะเสียภาษี	74	2.324	.829	33	2.3030	.810	41	2.3415	.855	-0.20
38. ค่าลดหย่อนสำหรับตนเอง คู่สมรส และบุตร น้อยมาก เมื่อเทียบกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน	72	1.792	.903	33	1.6667	1.021	39	1.8974	.788	-1.03
39. การให้มีการหักค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล	74	2.068	.912	33	1.8425	.834	41	2.2439	.943	-1.89
40. การให้มีการหักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย	74	3.932	.896	33	4.0303	.918	41	3.8537	.882	.84

* เนื่องจากคำถามในส่วนของการหักค่าลดหย่อนนี้มีส่วนคำถามเชิงบวกและเชิงลบ จึงไม่อาจกล่าวรวมได้ว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย จึงใช้ระดับคะแนนเป็นเกณฑ์

ตารางที่ 24 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อน และผลการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกรายข้อ ดังนี้

ข้อ 36 "การให้หักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้เป็นเงิน 13,000 บาทต่อปี เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระภาษีได้อย่างเหมาะสม" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.493 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ นั่นคือ ควรปรับปรุงในส่วนนี้ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.3125 ($\bar{x}=2.3125$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.6341 ($\bar{x}=2.6341$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.39 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบกับข้อความนี้

ข้อ 37 "ค่าลดหย่อนในปัจจุบันทำให้ผู้มีรายได้น้อยบางกลุ่มต้องรับภาระภาษีที่ ๑ ที่ไม่มีความสามารถที่จะเสียภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.324 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.3030 ($\bar{x}=2.3030$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.3415 ($\bar{x}=2.3415$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.20 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นไปในทางลบ คือ ควรปรับปรุงในส่วนนี้

ข้อ 38 "ค่าลดหย่อนสำหรับตนเอง คู่สมรส และบุตรน้อยมาก เมื่อเทียบกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน" พบว่า ความเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 1.792 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณา ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 1.6667 ($\bar{x}=1.6667$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 1.8974 ($\bar{x}=1.8974$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.08 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ คือ ควรปรับปรุงในส่วนนี้

ข้อ 39 "การให้มีการหักค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล" พบว่าความเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.068 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เป็นคำถามเชิงลบ เนื่องจากปัจจุบันมิได้มีการให้หักค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณา จากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 1.8485 ($\bar{x}=1.8485$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.2439 ($\bar{x}=2.2439$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.89 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นไปในทางลบ คือ ควรปรับปรุงให้มีการหักค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

ข้อ 40 "การให้มีการหักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย" พบว่า ความเห็นโดยรวมมีค่าเฉลี่ย 3.932 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย (เป็นคำถามเชิงบวก เนื่องจากปัจจุบันได้ให้มีการหักค่าใช้จ่ายในส่วนนี้บ้างแล้ว) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 4.0303 ($\bar{x}=4.0303$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน และอาจารย์คณะ

เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.8537 ($\bar{x} = 3.8537$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.84 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางบวก คือ เห็นว่าการให้มีการหักค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งที่เหมาะสม

กล่าวโดยสรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับคำถามในส่วนของ การหักค่าลดหย่อน พบว่า อาจารย์ทั้ง 2 คณะมีความเห็นไปในทางลบ คือ เห็นด้วยกับ

- ค่าลดหย่อนในปัจจุบันทำให้ผู้มีรายได้ต่ำบางกลุ่มต้องรับภาระภาษีที่ ไม่มีความสามารถที่จะ เสียภาษี
- ค่าลดหย่อนสำหรับตนเอง คู่สมรส และบุตร น้อยมากเมื่อเทียบกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน
- การให้มีการหักค่าใช้จ่ายในการรักษามหาวิทยาลัย

ส่วนข้อความที่ว่า "การให้หักค่าลดหย่อนผู้มีเงินได้เป็นเงิน 13,000 บาทต่อปี ยังมีใช้เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระภาษีได้อย่างเหมาะสม" โดยภาพรวมแล้วอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้ว อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือ มีความเห็นไปในทางลบ แต่อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

และอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ก็มีความเห็นด้วยกับ การให้มีการหักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ทั้งในการพิจารณารวมและแยกรายกลุ่ม ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลได้เริ่มให้มีการหักค่าใช้จ่ายในส่วนนี้บ้างแล้ว

ส่วนการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติของความเห็นในแต่ละข้อในส่วนของ การหักค่าลดหย่อน พบว่า ความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะสอดคล้องกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ ยกเว้นในส่วนของ การให้มีการหักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดทำบ้างแล้ว ซึ่งมีความเห็นไปในทางบวก คือ เห็นว่า เหมาะสมดี

สรุปผลการวิจัยในส่วนของการหักค้ำลดหย่อน

จากสมมติฐานที่ 1.3 ที่ว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค้ำลดหย่อนมีลักษณะ เป็นไปในทางลบนั้นพบว่าความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงส่วนต่างๆ เกี่ยวกับ

- การให้หักค้ำลดหย่อนผู้มีเงินได้เป็นเงิน 13,000 บาทต่อปี ยังมีใช้ เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระภาษีได้อย่างเหมาะสม
- ค้ำลดหย่อนในปัจจุบันทำให้ผู้มีรายได้น้อยบางกลุ่มต้องรับภาระภาษีต่างๆ ที่ไม่มีความสามารถที่จะเสียภาษี
- ค้ำลดหย่อนสำหรับตัวเอง ค้ำสมรส และ บุตรน้อยมากเมื่อเทียบกับสภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน
- การให้มีการหักค้ำใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

ซึ่ง เป็นการยืนยันสมมติฐานนี้ แต่มีความเห็นไปในทางบวกเกี่ยวกับ การให้มีการหักค้ำใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย เนื่องจากปัจจุบันได้เริ่มให้มีการหักค้ำใช้จ่ายในส่วนนี้บ้างแล้ว ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า เป็นมาตรการที่ใช้ได้

ส่วนการเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า สอดคล้องกัน ซึ่งเท่ากับ การยืนยันสมมติฐานที่ 3.3 ที่ว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการหักค้ำลดหย่อนไม่แตกต่างกัน

1.2.4. อัตราภาษี

ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับ อัตราภาษี ในภาพรวมแสดงได้ดัง ตารางที่ 25

ตารางที่ 25 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความเห็นของ อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับอัตราภาษี

คณะ	N	\bar{x}	S.D.	T-VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	33	2.7574	0.337	-2.10 (P.0030)
เศรษฐศาสตร์	40	2.9573	0.453	

ตารางที่ 25 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับอัตราภาษี พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.7574 ($\bar{x}=2.7574$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.9593 ($\bar{x}=2.9593$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าค่า T คำนวณได้เท่ากับ -2.10 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

รายละเอียดในส่วนของอัตราภาษีจะได้เสนอดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับอัตราภาษี

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	จำนวน	\bar{X} เต็ม 5	SD	
41. การที่อัตราภาษีแตกต่างกันโดยเฉพาะภาษีจาก unearned income ในอัตราที่ต่ำกว่า earned income ทำให้เสียความยุติธรรม	71	3.408	.888	31	3.1613	.583	40	3.600	1.033	-2.26
42. การเก็บภาษีในอัตรา 0.5% สำหรับเงินได้เกิน 30,000 บาท เป็นการแสดงถึงความไม่สมเหตุสมผลของระบบ	71	2.789	.791	32	2.8125	.693	39	2.7692	.872	.23
43. อัตราภาษีในปัจจุบันมีลักษณะก้าวหน้ามากเกินไปไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง	72	2.972	.964	32	2.6250	.976	40	3.250	.870	-2.87
44. การที่รัฐยอมให้เสียภาษีดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในอัตราร้อยละ 12.5 โดยมีต้องนำเงินได้ส่วนนี้มารวมคำนวณภาษีได้บุคคลธรรมดาเมื่อสิ้นปีนั้นเป็นการไม่เหมาะสม	73	3.137	1.058	33	3.2424	1.091	40	3.050	1.037	.77
45. การที่ไม่มีวิธีการคำนวณภาษีโดยใช้อัตราภาษีต่างกันคือ การคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้ที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไปกับการคำนวณจากเงินได้สุทธิมาคำนวณภาษีตามขั้นเงินโดยเปรียบเทียบจำนวนภาษีที่ต้องเสีย หากวิธีการใดมีจำนวนมากกว่าก็ให้เสียตามจำนวนนั้น ก่อให้เกิดความไม่พึงธรรมและสับสน	72	2.750	.900	32	2.8125	1.061	40	2.700	.758	.52
46. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในช่วงเงินได้สุทธิขั้นต่ำ แคมเกินไป	70	2.414	.925	32	2.2300	.916	38	2.5526	.921	-1.37
47. อัตราภาษีไปยึดหยุ่นพอทำให้ภาระภาษีเพิ่มขึ้นตามอัตราก้าวหน้าของภาษีเมื่อมีภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้น	71	2.577	.889	31	2.3871	.761	40	2.7250	.960	-1.61

* ค่า T มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับอัตราภาษี และผลเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกรายละเอียด ดังนี้

ข้อ 41 "การที่อัตราภาษีแตกต่างกันโดยเฉพาะภาษีจาก UNEARNED INCOME ในอัตราที่ต่ำกว่า EARNED INCOME ทำให้เสียความยุติธรรม" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.408 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.1613 ($\bar{x}=3.1613$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.600 ($\bar{x}=3.600$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -2.26 ($P>0.05$) แสดงว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

ข้อ 42 "การเก็บภาษีในอัตรา 0.5% สำหรับเงินได้เกิน 30,000 บาท เป็นการแสดงถึงความไม่สมเหตุสมผลของระบบ" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.789 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.8125 ($\bar{x}=2.8125$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.7692 ($\bar{x}=2.7692$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.23 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

ข้อ 43 "อัตราภาษีในปัจจุบันมีลักษณะก้าวหน้ามากเกินไป ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.972 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.6250 ($\bar{x}=2.6250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.250 ($\bar{x}=3.250$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -2.87 ($P < 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจแต่ระดับความไม่แน่ใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อ 44 "การที่รัฐยอมให้เสียภาษีดอกเบียเงินฝากธนาคารในอัตราร้อยละ 12.5 โดยมีต้นทุนเอาเงินได้ส่วนนี้มารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อสิ้นปีนั้นเป็นการไม่เหมาะสม" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 3.137 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.2424 ($\bar{x}=3.2424$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.050 ($\bar{x}=3.050$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.77 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

ข้อ 45 "การให้มีวิธีการคำนวณภาษีโดยใช้อัตราภาษีต่างกัน คือ การคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้ที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป กับการคำนวณจากเงินได้สุทธิมาคำนวณภาษีตามชั้นเงิน โดยเปรียบเทียบจำนวนภาษีที่ต้องเสีย หากวิธีการใดมีจำนวนมากกว่าก็ให้

เสียตามจำนวนนั้น ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและสับสน"พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.750 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.8125 ($\bar{x}=2.8125$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.700 ($\bar{x}=2.700$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.37 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

ข้อ 46 "อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในช่วงเงินได้สุทธิขั้นต่ำ แคบเกินไป" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.414 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.2300 ($\bar{x}=2.2300$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.5526 ($\bar{x}=2.5526$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.52 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ ควรปรับปรุงส่วนนี้

ข้อ 47 "อัตราภาษีไม่ยืดหยุ่นพอทำให้ภาระภาษีเพิ่มสูงขึ้น ตามอัตราก้าวหน้าของภาษีเมื่อมีภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้น" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.577 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทางเห็นด้วยกับข้อความนี้ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.3871 ($\bar{x}=2.3871$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.7250 ($\bar{x}=2.7250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มจากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.61 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

กล่าวโดยสรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ทั้งโดยรวมและแยกพิจารณารายกลุ่ม เกี่ยวกับ อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

1. การเก็บภาษีในอัตรา 0.5% สำหรับเงินได้เกิน 30,000 บาท เป็นการแสดงถึงความไม่สมเหตุสมผลของระบบ
2. อัตราภาษีในปัจจุบันมีลักษณะก้าวหน้ามากเกินไปไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง
3. การที่รัฐยอมให้เสียภาษีดอกเบียเงินฝากธนาคารในอัตราร้อยละ 12.5 โดยมีคือนำเอาเงินได้ส่วนนี้มารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อสิ้นปีนั้น เป็นการไม่เหมาะสม
4. การให้มีวิธีการคำนวณภาษีโดยใช้อัตราภาษีต่างกัน คือการคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้ที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไปกับการคำนวณจากเงินได้สุทธิมาคำนวณภาษีตามขั้น เงินโดยเปรียบเทียบจำนวนภาษีที่ต้องเสีย หากวิธีการใดมีจำนวนมากกว่าก็ให้เสียตามจำนวนนั้นก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและล้าสมัย

ส่วนข้อความ "การที่อัตราภาษีแตกต่างกันโดยเฉพาะภาษีจาก UNEARNED INCOME ในอัตราที่ต่ำกว่า EARNED INCOME ทำให้เสียความยุติธรรม" โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่ม พบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

ส่วนข้อความ "อัตราภาษีไม่ยืดหยุ่นพอทำให้ภาระภาษีเพิ่มสูงขึ้น ตามอัตราก้าวหน้าของภาษีเมื่อมีภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้น" โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่ม พบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

ส่วนข้อความ "อัตรากาสิโนเงินได้บุคคลธรรมดาในช่วงเงินได้สุทธิขั้นต่ำ แคบเกินไป" โดยรวมมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยแต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่ม พบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

ส่วนการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติของความเห็นในแต่ละข้อ ในส่วนของอัตรากาสิโน พบว่า ความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 คณะสอดคล้องกัน คือ อยู่ในเกณฑ์ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ ยกเว้นในส่วนของความเห็นเกี่ยวกับข้อความที่ว่า "อัตรากาสิโนเงินได้บุคคลธรรมดาในช่วงเงินได้สุทธิขั้นต่ำ แคบเกินไป" ซึ่งสอดคล้องกัน อยู่ในข่ายเห็นด้วยกับข้อความนี้คือมีความเห็นไปในทางลบในส่วนนี้

ส่วนความเห็นเกี่ยวกับข้อความ "อัตรากาสิโนปัจจุบันมีลักษณะก้าวหน้ำมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง" อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ระดับคะแนนยังอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ นั่นคือ อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีระดับความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการวิจัยในส่วนของอัตรากาสิโน

จากสมมติฐานที่ 1.4 ที่ว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับอัตรากาสิโนมีลักษณะ เป็นไปในทางลบนั้น พบว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไปในทางลบเกี่ยวกับข้อความที่ว่า

"อัตรากาสิโนเงินได้บุคคลธรรมดาในช่วงเงินได้สุทธิขั้นต่ำ แคบเกินไป" เท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการยืนยันสมมติฐานในส่วนนี้ แต่ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ นั้น อยู่ในระดับที่ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบบอย่างชัดเจนกับข้อความต่อไปนี้

- การที่อัตรากาสิโนแตกต่างกันโดยเฉพาะภาษีจาก UNEARNED INCOME ในอัตราที่ต่ำกว่า EARNED INCOME ทำให้เสียความยุติธรรม
- การเก็บภาษีในอัตรา 0.5% สำหรับเงินได้เกิน 30,000 บาท เป็นการแสดงถึงความไม่สมเหตุสมผลของระบบ

- อัตราภาษีในปัจจุบันมีลักษณะก้าวหน้ามากเกินไปไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง
- การที่รัฐยอมให้เสียภาษีดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในอัตราร้อยละ 12.5 โดยมีต้องนำเอาเงินได้ส่วนนี้มารวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อสิ้นปี นั้นเป็นการไม่เหมาะสม
- การให้มีวิธีการคำนวณภาษีโดยใช้อัตราภาษีต่างกัน คือ การคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้ที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 30,000 บาท ขึ้นไปกับการคำนวณจากเงินได้สุทธิมีจำนวนภาษีตามชั้นเงิน โดยเปรียบเทียบจำนวนภาษีที่ต้องเสีย หากวิธีการใดมีจำนวนมากกว่าก็ให้เสียตามจำนวนนั้นก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและสับสน
- อัตราภาษีไม่ยืดหยุ่นพอทำให้ภาระภาษีเพิ่มสูงขึ้นตามอัตราก้าวหน้าของภาษี เมื่อมีภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้น

ส่วนการเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีความเห็นสอดคล้องกัน ยกเว้นในส่วนของความเห็นที่มีต่อข้อความ "อัตราภาษีในปัจจุบันมีลักษณะก้าวหน้ามากเกินไปไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง" ที่อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แต่ระดับความเห็นยังอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ นั่นคือ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บ

ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทยของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ซึ่งจะได้นำเสนอต่อไปนี้ ได้ข้อมูลจากคำถามเชิงลบ 12 ข้อ ซึ่งจะได้เสนอผลการวิจัยในภาพรวม ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่าง ระหว่างความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บ

คณะ	N	\bar{x}	S.D.	T-VALUE
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	32	2.4022	0.482	-0.38 (P=0.708)
เศรษฐศาสตร์	41	2.4501	0.580	

ตารางที่ 27 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยส่วนรวม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.4022 ($\bar{x}=2.4022$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเห็นไปในทางลบ เนื่องจากคำถามในส่วนนี้เป็นคำถามเชิงลบ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.4501 ($\bar{x}=2.4501$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเห็นไปในทางลบเช่นกัน คือ เห็นควรปรับปรุง ในส่วนของการบริหารการจัดเก็บนี้

เมื่อวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.38 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นไปในทางลบ

จากผลการวิจัยในส่วนนี้ช่วยให้ได้ภาพเกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บอย่างกว้าง ๆ ว่า อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นไปในทางลบ คือควรปรับปรุงในส่วนนี้ เพื่อให้ได้ทราบรายละเอียดในส่วนนี้จะได้นำเสนอต่อไปดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และผลการเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นรายข้อ ดังนี้

ข้อ 48 "การบริหารการจัดเก็บขาดการกำหนดตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษี ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ทั่วถึง" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.315 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.2188 ($\bar{x}=2.2188$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.3902 ($\bar{x}=2.3902$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.82 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 49 "ขาดแผนการปฏิบัติการชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมาย" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 2.164 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยคือมีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.1875 ($\bar{x}=2.1875$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.1463 ($\bar{x}=2.1463$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.19 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 50 "ปัญหาในการกรอกแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ทุกขั้นตอน และไม่สามารถกรอกได้ถูกต้องครบถ้วน" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 2.699 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.5625 ($\bar{x}=2.5625$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทางเห็นด้วยกับข้อความนี้ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.8049 ($\bar{x}=2.8049$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.83 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบบกกับข้อความนี้

ข้อ 51 "การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความยุ่งยากมาก" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.887 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มพบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.6668 ($\bar{x}=2.6668$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.0488 ($\bar{x}=3.0488$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.36 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบบกกับข้อความนี้

ข้อ 52 "กฎหมายเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสลับซับซ้อน เข้าใจยาก เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้เกิดความสับสนเข้าใจผิดพลาดได้" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 2.274 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า

ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.1563 ($\bar{x}=2.1563$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.3659 ($\bar{x}=2.3659$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.91 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 53 "บทลงโทษทางแพ่ง กรณีที่ตรวจสอบพบว่า ผู้มีเงินได้เสียภาษีไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ต้องเสียภาษีเงินเพิ่มร้อยละ 20 ของเงินภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มเติมเป็นอัตราที่ตายตัวเกินไป ทำให้ผู้มีเงินได้ไม่เกรงกลัวและคืนที่จะเสียงหลักเลียงและหลบหนีภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.408 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.2903 ($\bar{x}=2.2903$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.500 ($\bar{x}=2.500$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน คือมีความเห็นไปในทางลบกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.88 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 54 "อายุความของการเรียกเก็บภาษี เงินได้เพิ่มเติมมีระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการนั้นสิ้นเกินไป" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.068 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนน

เฉลี่ย 3.0625 ($\bar{x}=3.0625$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.0732 ($\bar{x}=3.0732$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบในส่วนนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.04 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบกับข้อความนี้

ข้อ 55 "บทลงโทษทางอาญาระหว่างผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการโดยเจตนาหลีกเลี่ยงกับผู้ยื่นแบบแสดงรายการที่เป็นเท็จไม่เหมาะสมโดยฝ่ายแรกได้รับโทษน้อยกว่าฝ่ายหลัง" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 2.370 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือ มีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.5625 ($\bar{x}=2.5625$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.2195 ($\bar{x}=2.2195$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.50 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ คือ เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 56 "การลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมายภาษีอากรยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำทำให้ไม่มีผลในการบังคับและไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัว" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 2.356 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีคะแนนเฉลี่ย 2.500 ($\bar{x}=2.500$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.2439 ($\bar{x}=2.2439$) จาก

คะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเช่นกัน คือมีความเห็นไปในทางลบ คือเห็นด้วยกับข้อความนี้

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.99 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ คือ เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 57 "ผู้เสียภาษีในกรณีที่ เป็นห้างร้านที่มีใช้นิติบุคคลมักถูกตรวจอย่างละเอียดในลักษณะจับผิด" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.763 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจคือไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.6129 ($\bar{x} = 2.6129$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 2.8293 ($\bar{x} = 2.8293$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.94 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบบกข้อความนี้

ข้อ 58 "การคืนภาษีมีขั้นตอนยุ่งยากและล่าช้ากว่าจะได้เงินคืน" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 1.973 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือ มีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.0313 ($\bar{x} = 2.0313$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 1.9268 ($\bar{x} = 1.9268$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.43 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชย-

ศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 59 "การให้ความรู้ความเข้าใจและเผยแพร่เรื่องภาษีมีน้อย" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวม มีค่าเฉลี่ย 1.890 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือ มีความเห็นไปในทางลบ (เนื่องจากเป็นคำถามเชิงลบ) เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 1.9375 ($\bar{x}=1.9375$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 1.8537 ($\bar{x}=1.8537$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.46 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือ มีความเห็นไปในทางลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความนี้

กล่าวโดยสรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ทั้งโดยรวม และแยกพิจารณารายกลุ่ม เกี่ยวกับ การบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า มีความเห็นไปในทางลบ คือเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

1. การบริหารการจัดเก็บขาดการกำหนดตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษี ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ทั่วถึง
2. ขาดแผนการปฏิบัติการชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมาย
3. กฎหมายเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสลับซับซ้อน เข้าใจยากเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้เกิดความสับสนเข้าใจผิดจนลาได้
4. ขาดช่องทางแจ้งกรณีที่ต้องตรวจสอบ พบว่า ผู้มีเงินได้เสียภาษีไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ต้องเสียภาษีเงินเพิ่มร้อยละ 20 ของเงินภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มเติมเป็นอัตราที่ตายตัวเกินไป ทำให้ผู้มีเงินได้ไม่เกรงกลัว และคืนที่จะเสียหลักเลียงและหลบหนีภาษี
5. การลงโทษผู้กระทำผิดกฎหมายภาษีอากรยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำทำให้ไม่มีผลในการบังคับ และไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัว

6. การคืนภาษีชนตอนยุ่งยาก และล่าช้ากว่าจะได้เงินคืน
7. การให้ความรู้ความเข้าใจ และเผยแพร่เรื่องภาษีน้อย

ส่วนความเห็นต่อข้อความที่ว่า "บทลงโทษทางอาญาระหว่างผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการ โดยเจตนาหลีกเลี่ยง กับผู้ยื่นแบบแสดงรายการที่เป็นเท็จไม่เหมาะสมโดยฝ่ายแรกได้รับโทษน้อยกว่าฝ่ายหลัง" โดยส่วนรวมมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย คือมีความเห็นไปในทางลบ แต่เมื่อพิจารณาแยกตามรายกลุ่มแล้วพบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

นอกจากนั้นอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ยังมีความเห็นทั้งโดยรวมและแยกพิจารณารายกลุ่ม อยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบกับ

1. ปัญหาในการกรอกแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ทุกขั้นตอน และไม่สามารถกรอกได้ถูกต้องครบถ้วน
2. การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความยุ่งยากมาก
3. อายุความ(กำหนดเวลา) ของการเรียกเก็บภาษีเงินได้เพิ่มเติมมีระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการนั้นสิ้นเกินไป
4. ผู้เสียภาษีในกรณีที่เป็นห้างร้านที่มีสินค้าคงคลังมักถูกตรวจอย่างละเอียดในลักษณะจับผิด

ส่วนการเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยในส่วนนี้ พบว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นไปในทางลบ กับการจัดเก็บพอสมควร คือ เห็นควรมีการปรับปรุงในส่วนนี้ ซึ่งจากการสอบถามถึงขั้นตอนที่ยุ่งยากในการติดต่อขอเสียภาษี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการจัดเก็บนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้จัดลำดับของความยุ่งยากไว้ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 แสดงการจัดลำดับขั้นตอนที่คิดว่ายุ่งยากในการติดต่อขอเสียภาษี

ลำดับความสำคัญ ปัจจัยที่คิดว่ายุ่งยาก	1		2		3		4		5		รวม คะแนน รวม*
	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	จำนวน	คะแนน	
1. การกรอกแบบสอบถามแสดงรายการเสียภาษี	27	135	8	32	8	24	3	6	-	-	197
2. การคำนวณภาษี	7	35	19	76	11	33	4	8	-	-	152
3. การคิดดอกเบี้ยเงินต้น	24	120	9	36	13	39	4	8	1	1	224
4. ช่วงระยะเวลาที่เปิดให้มีการเสียภาษีจำกัดเกินไป	7	35	6	24	3	9	13	26	-	-	94
5. แบบฟอร์มส่งให้ล่าช้าไม่ทั่วถึง	2	10	-	-	-	-	-	-	-	-	10
6. ประชาชนไม่ยอมเสียภาษี	1	5	-	-	-	-	-	-	-	-	5

* คะแนนเต็ม คำนวณได้จากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน ให้ปัจจัยหนึ่งปัจจัยใดเป็นอันดับที่ 1 ทั้งหมดซึ่งจะได้จากค่าจำนวนประชากร คูณด้วยค่าคะแนนสูงสุด คือ 5 นั่นคือ $74 \times 5 = 370$

จากการวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนน การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ 204 คะแนน จากคะแนนเต็ม 370 คะแนน ซึ่งเป็นลำดับคะแนนสูงสุดในปัจจัยทั้งหมด 6 ตัว ลำดับถัดไป ได้แก่ การกรอกแบบแสดงรายการเสียภาษี ซึ่งได้ 197 คะแนน การคำนวณภาษีได้ 152 คะแนน ช่วงเวลาที่เปิดให้มีการเสียภาษีจำกัดเกินไป 101 คะแนน การส่งแบบฟอร์มล่าช้า 10 คะแนน และประชาชนไม่ยอมเสียภาษี 5 คะแนน

นั่นคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากมากในการติดต่อเสียภาษี ลำดับถัดไป ได้แก่ การกรอกแบบแสดงรายการเสียภาษี การคำนวณภาษีช่วงระยะเวลาที่เปิดให้มีการเสียภาษีจำกัดเกินไป แบบฟอร์มส่งให้ล่าช้าไม่ทั่วถึง ประชาชนไม่ยอมเสียภาษีตามลำดับ

สรุปผลการวิจัยในส่วนของการบริหารจัดการเก็บ

จากสมมติฐาน 2 ที่ว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีลักษณะ เป็นไปในทางลบพบว่า ความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ที่ยืนยัน

สมมติฐานในส่วนนี้ได้แก่ ความเห็นที่ว่า

- การบริหารการจัดเก็บขาดการกำหนดตัวผู้มีหน้าที่เสียภาษีทำให้ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ทั่วถึง
- ขาดแผนการปฏิบัติการชักจูงให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมาย
- กฎหมายเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสลับซับซ้อน เข้าใจยาก เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้เกิดความสับสน เข้าใจผิดพลาดได้
- บทลงโทษทางแ่ง กรณีที่ตรวจสอบพบว่าผู้มีเงินได้ เสียภาษีไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วนต้องเสียภาษีเงินได้เพิ่มร้อยละ 20 ของเงินภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มเติมเป็นอัตราที่ตายตัวเกินไป ทำให้ผู้มีเงินได้ไม่เกรงกลัวและคิดที่จะเลี่ยงหลีกเลี่ยง และหลบหนีภาษี
- การลงโทษผู้กระทำความผิดกฎหมายอากรยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทำให้ไม่มีผลในการบังคับ และไม่ก่อให้เกิดความเกรงกลัว
- การคืนภาษีมีขั้นตอนยุ่งยาก และล่าช้ากว่าจะได้เงินคืน
- การให้ความรู้ ความเข้าใจ และเผยแพร่เรื่องภาษีมีน้อย
- บทลงโทษทางอาญาระหว่างผู้ไม่ยื่นแบบแสดงรายการโดยเจตนา หลีกเลียงกับผู้ยื่นแบบแสดงรายการที่เป็นเท็จไม่เหมาะสมโดยฝ่ายแรกได้รับโทษน้อยกว่าฝ่ายหลังและไม่แสดงความเห็นไปในทางบวกหรือลบกับข้อความ ต่อไปนี้

- ปัญหาในการกรอกแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ไม่สามารถทำความเข้าใจได้ทุกขั้นตอน และไม่สามารถกรอกได้ถูกต้องครบถ้วน
- การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความยุ่งยากมาก
- อายุความ (กำหนดเวลา) ของการเรียกเก็บภาษีเงินได้เพิ่มเติมมีระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการนั้นสิ้นเกินไป
- ผู้เสียภาษีในกรณีที่ เป็นห้างร้านที่มีชนิดบุคคลมักถูกตรวจอย่างละเอียดในลักษณะจับผิด

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่มด้วยค่าทางสถิติพบว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งเท่ากับเป็นการยืนยันสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าความเห็นของอาจารย์คณะนิเทศศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่แตกต่างกัน

และจากการวิจัยในส่วนนี้ยังพบอีกว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นว่าการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เป็นปัจจัยที่ยิ่งยากมากที่สุดในการติดต่อขอเสียภาษี ส่วนปัจจัยรองลงมา ก็ได้แก่ การกรอกแบบ แสดงรายการ เสียภาษีการคำนวณภาษี

ตอนที่ 3 แนวทางแก้ไข

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัย ที่ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงแก้ไข โครงสร้างภาษี และการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งได้มีผู้ให้ความเห็นไว้ หลายประการทั้งที่สอดคล้องกันและที่แตกต่างกัน ซึ่งในส่วนนี้จะได้นำแนวทางต่าง ๆ ที่ได้มีผู้เสนอ มาทดสอบกับความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และความเห็นของอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ว่ามีความเห็นอย่างไร ซึ่งในส่วนนี้จะได้นำเสนอในรายละเอียด ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์
เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความเห็นเกี่ยวกับ	รวม			คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี			คณะเศรษฐศาสตร์			T
	จำนวน	เต็ม 5	SD	จำนวน	เต็ม 5	SD	จำนวน	เต็ม 5	SD	
60. การเก็บภาษีเงินได้ที่เป็นกำไรจากทุน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ช่วยกระจายภาระภาษีให้ตกกับกลุ่มซึ่งมีฐานะร่ำรวยมากขึ้น	74	3.595	1.006	33	3.4242	.969	41	3.7317	1.025	-1.31
61. การเก็บภาษีเงินได้ที่เป็นกำไรจากทุน เช่นดอกเบี้ย เงินปันผล ควรเก็บในอัตราภาษีชนิดพิเศษ โดยเก็บในอัตราคงที่ที่ต่ำ	73	2.973	1.013	33	3.1818	.808	40	2.800	1.137	1.62
62. การคำนวณผลได้จากทุนควรคำนึงถึงเงินเฟ้อด้วย	74	3.635	.769	33	3.5152	.870	41	3.7317	.672	-1.21
63. ให้อำนาจยกเว้นภาษีเงินได้จากทุนที่มีจำนวนไม่เกิน 10,000 บาท	73	3.562	.799	32	3.6250	.793	41	3.5122	.810	.60
64. ให้อำนาจยกเว้นภาษีเงินได้จากกำไรรวมโดยจัดเป็นภาษีต่างหาก แยกจากอัตรากำไรเงินได้บุคคลธรรมดา	73	3.918	.862	33	3.8182	.769	40	4.000	.934	-.90
65. การแก้ไขกฎหมายภาษีควรได้มีการรวบรวมอย่างชัดเจนเพื่อมิให้ เกิดความสับสนทั้งเจ้าหน้าที่ และผู้เสียภาษี	73	4.438	.666	32	4.5625	.564	41	4.3415	.720	1.42
66. ระบบการเก็บหลักฐานที่ดีจะช่วยให้การเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงยิ่งขึ้น	72	4.361	.678	32	4.4063	.615	40	4.3250	.730	.50
67. การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาะสมควรให้อยู่แค่มีอยู่แต่จำเป็นต้องลด อัตรารวมเพื่อส่งเสริมให้มีการทำบัญชีที่ถูกต้องมากขึ้น	73	3.521	.915	32	3.6875	.896	41	3.3902	.919	1.39
68. ให้อำนาจเปิดเผยมการเสียภาษีของประชาชนทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้นำในสังคม	74	3.636	1.130	33	3.5152	1.093	41	3.7317	1.162	-0.82
69. เปิดโอกาสให้ผู้สนใจมีสิทธิยื่นคำร้องเพื่อขอทราบรายการเสียภาษีของ ผู้อื่นได้	74	2.689	1.260	33	2.4840	1.202	41	2.8537	1.295	-1.26
70. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วิธีการเสียภาษีอย่างแพร่ หลาย	74	4.473	.503	33	4.5152	.508	41	4.4390	.502	.64
71. ปรับค่าลดหย่อน โดยถือเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำที่จำเป็นต่อการครองชีพ	74	4.338	.763	33	4.5152	.619	41	4.1951	.843	1.82
72. ขยายช่วงเงินได้สำหรับแต่ละถึงรายการที่เพิ่มเป็นการบรรเทาภาระ ภาษีของผู้มีเงินได้ขั้นต่ำ หรือระดับปานกลาง	74	4.122	.701	33	4.1818	.727	41	4.0732	.685	.66
73. เรียบเรียงภาษีเงินได้เพิ่มให้สูงขึ้นเพื่อเร่งรัดมิให้มีการค้างชำระภาษี	72	3.306	.866	31	3.3871	.955	41	3.2439	.799	.69
74. ให้อำนาจปรับภาษีกฎและผู้ที่ละเมิดเป็นตัวแทนของผู้เสียภาษีมาจด ทะเบียนกับกรมสรรพากร และต้องมีใบอนุญาต	73	3.644	1.019	32	3.4688	1.218	41	3.7805	.822	-1.24

ตารางที่ 30 แสดงความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย และผลเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่ม โดยแยกเป็นรายข้อดังนี้

ข้อ 60 "การเก็บภาษีเงินได้ที่เป็นกำไรจากทุน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ช่วยกระจายภาระภาษีให้ตกกับกลุ่ม ซึ่งมีฐานะร่ำรวยมากขึ้น" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.595 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยคือมีความเห็นไปในทางบวก เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.4242 ($\bar{x}=3.4242$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่ระดับคะแนนค่อนข้างไปในทางเห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.7317 ($\bar{x}=3.7317$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.31 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน คือมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับข้อความนี้

ข้อ 61 "การเก็บภาษีเงินได้ที่เป็นกำไรจากทุน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ควรเก็บในอัตรารายชนิตพิเศษ โดยเก็บในอัตราราคาที่ต่ำ" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.975 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ คือ ไม่แสดงความเห็น เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.1818 ($\bar{x}=3.1818$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจและอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.800 ($\bar{x}=2.800$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจเช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.62 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 62 "การคำนวณผลได้จากทุนควรคำนึงถึงเงินเมื่อด้วย" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.635 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.5152 ($\bar{x}=3.5152$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยและอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.7317 ($\bar{x}=3.7317$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.21 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 63 "ให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้จากทุนที่มีจำนวนไม่เกิน 10,000 บาท" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.562 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.6250 ($\bar{x}=3.6250$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.5122 ($\bar{x}=3.5122$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.60 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 64 "ให้มีการเก็บภาษีเงินได้จากการรับมรดกโดยจัดเป็นภาษีต่างหาก แยกจากอัตรากำไรเงินได้บุคคลธรรมดา" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.918 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยเมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.8182 ($\bar{x}=3.8182$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 4.000 ($\bar{x}=4.000$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.90 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 65 "การแก้ไขกฎหมายภาษีควรได้มีการรวบรวมอย่างชัดเจน เพื่อมิให้เกิดความสับสนทั้งเจ้าหน้าที่และผู้เสียภาษี" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 4.438 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 4.5625 ($\bar{x} = 4.5625$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 4.3415 ($\bar{x} = 4.3415$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.42 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 66 "ระบบการเก็บหลักฐานที่ดีจะช่วยในการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 4.361 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 4.4063 ($\bar{x} = 4.4063$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 4.3250 ($\bar{x} = 4.3250$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.50 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 67 "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาะสมควรให้ยังคงมีอยู่แต่จำเป็นต้องลดอัตราลง เพื่อส่งเสริมให้มีการทำบัญชีที่ถูกต้องมากขึ้น" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.521 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของ

แต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.6875 ($\bar{x}=3.6875$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.3902 ($\bar{x}=3.3902$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.39 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 68 "ให้มีการ เปิดเผยแพร่ เลียภษาีของประชาชนทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เ้าในสังคม" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.635 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.5152 ($\bar{x}=3.5152$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.7317 ($\bar{x}=3.7317$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -0.82 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 69 "เปิดโอกาสให้ผู้สนใจมีสิทธิยื่นคำร้อง เพื่อขอทราบรายการเสียหายของผู้อื่นได้" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 2.689 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 2.4848 ($\bar{x}=2.4848$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 2.8537 ($\bar{x}=2.8537$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.26 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 70 "จัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วิธีการเสียภาษีอยู่เสมอ" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 4.473 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 4.5152 ($\bar{x}=4.5152$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 4.4390 ($\bar{x}=4.4390$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.64 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 71 "ปรับค่าลดหย่อนโดยถือเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำที่จำเป็นแก่การครองชีพ" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 4.338 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 4.5152 ($\bar{x}=4.5152$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 4.1951 ($\bar{x}=4.1951$) จากคะแนนเต็ม 5 จึงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 1.82 ($P>0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 72 "ขยายช่วงเงินได้สำหรับแต่ละอัตราภาษีเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีของผู้มีเงินได้ขั้นต่ำหรือระดับปานกลาง" พบว่าความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 4.122 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 4.1818 ($\bar{x}=4.1818$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 4.0732 ($\bar{x}=4.0732$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.66 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 73 "เรียกเก็บภาษีเงินเพิ่มให้สูงขึ้น เมื่อเร่ร่อนมีให้มีการดำรงฐานะภาษี" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.306 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.3871 ($\bar{x} = 3.3871$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.2439 ($\bar{x} = 3.2439$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ 0.69 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

ข้อ 74 "ให้ผู้รับจ้างทำบัญชีและผู้ที่จะมาเป็นตัวแทนของผู้เสียภาษีมาจดทะเบียนกับกรมสรรพากร และต้องมีใบอนุญาต" พบว่า ความเห็นโดยส่วนรวมมีค่าเฉลี่ย 3.644 (คะแนนเต็ม 5) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย เมื่อพิจารณาความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม พบว่าความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ย 3.4688 ($\bar{x} = 3.4688$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ย 3.7805 ($\bar{x} = 3.7805$) จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย

เมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม จากค่าเฉลี่ยที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ค่า T คำนวณได้เท่ากับ -1.24 ($P > 0.05$) แสดงว่า ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุป ความเห็นของอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ทั้งโดยรวม และแยกพิจารณารายกลุ่ม เกี่ยวกับ แนวทางแก้ไข พบว่า มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย กับการแก้ไขโดย

1. การคำนวณผลได้จากทุนควรคำนึงถึงเงินเมื่อด้วย
2. ให้มีการยกเว้นภาษีเงินได้จากทุนที่มีจำนวนไม่เกิน 10,000 บาท
3. ให้มีการเก็บภาษีเงินได้จากกำไรมรดกโดยจัดเป็นภาษีต่างหากแยกจากอัตรากำไรเงินได้บุคคลธรรมดา
4. การแก้ไขกฎหมายภาษีควรได้มีการรวบรวมอย่างชัดเจน เพื่อมิให้เกิดความสับสนทั้งเจ้าหน้าที่ และผู้เสียภาษี
5. ระบบการเก็บหลักฐานที่ดีจะช่วยในการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น
6. ให้มีการเปิดเผยการเสียภาษีของประชาชนทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำในสังคม
7. จัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วิธีการเสียภาษีอยู่เสมอ
8. ปรับค่าลดหย่อนโดยถือเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำที่จำเป็นแก่การครองชีพ
9. ขยายช่วงเงินได้สำหรับแต่ละอัตรากำไร เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีของผู้มีเงินได้ขั้นต่ำหรือระดับปานกลาง

ส่วนแนวทางแก้ไขในส่วนที่ว่า "การเก็บภาษีเงินได้ที่เป็นการกำไรมากเกินไป เช่น ดอกเบี้ยเงินปันผล ช่วยกระจายภาระภาษีให้ตกกับกลุ่มซึ่งมีฐานะร่ำรวยมากขึ้น" และ "ให้ผู้รับจ้างทำบัญชีและผู้ที่จะมาเป็นตัวแทนของผู้เสียภาษีมาจดทะเบียนกับกรมสรรพากร และต้องมีใบอนุญาต" โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยแต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มแล้วพบว่าอาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่ระดับของความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ส่วนแนวทางแก้ไขที่ว่า "การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาะสมควรให้ยังคงมีอยู่ แต่จำเป็นต้องลดอัตราร้อยเพื่อส่งเสริมให้มีการทำบัญชีที่ถูกต้องมากขึ้น" โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณาแยกกลุ่มแล้วพบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจแต่ระดับความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ยังมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ ทั้งโดยรวมและเมื่อแยกพิจารณารายกลุ่มกับ

1. การเก็บภาษีเงินได้ที่เป็นการไร้จากทุน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ควรเก็บในอัตราภาษีชนิดพิเศษ โดยเก็บในอัตราคงที่ที่ต่ำ
2. เรียกเก็บภาษีเงินเพิ่มให้สูงขึ้น เพื่อเร่งรัดมิให้มีการค้างชำระภาษี

ส่วน "เปิดโอกาสให้ผู้สนใจมีสิทธิยื่นคำร้อง เพื่อขอทราบรายการเสียภาษีของผู้อื่นได้" โดยรวมแล้วมีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่เมื่อพิจารณาแยกรายกลุ่ม พบว่า อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย ส่วนอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มีความเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ แต่อย่างไรก็ตามความเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม ก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม คืออาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนใกล้เคียงกัน และเป็นผู้มีความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ และมีความรู้ด้านการคลังและการภาษีอากรบ้างพอสมควร จากการสอบถามความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม โดยการใช้แบบสอบถามในส่วนของปัญหาโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย และแนวทางแก้ไขนั้น พบว่า อาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นสอดคล้องกัน โดยส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่าโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของไทย ควรต้องปรับปรุงต่อไปโดยส่วนที่เห็นว่าเป็นปัญหาควรปรับปรุงนั้น ได้ให้ความเห็นว่าควรปรับปรุงในส่วนของการบริหารการจัดเก็บเป็นหลักอันดับแรก และตามด้วย ฐานภาษี อัตราภาษี การหักค่าใช้จ่าย และการหักค่าลดหย่อน ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของส่วนต่าง ๆ พบว่า มีลักษณะสอดคล้องกับความเห็นในภาพรวม คือปัญหาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยว่าเป็นปัญหา และควรได้รับการปรับปรุงนั้น อยู่ในส่วนของการบริหารการจัดเก็บเป็นหลักอันดับแรก และเมื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ทั้ง 2 กลุ่ม ในส่วนนี้ก็พบว่า มีความเห็นสอดคล้องกัน

ส่วนแนวทางแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และการบริหารการจัดเก็บนั้น โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความเห็นว่าในการปรับปรุงแก้ไขนั้น ควรต้องคำนึงถึง สภาทนายความ ในปัจจุบันรวมทั้งต้องให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์การเผยแพร่ความรู้ และข้อมูลที่เกี่ยวกับภาระหน้าที่ การเสียภาษี ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีด้วย